

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA
A STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ,
Mladá Boleslav, Jičínská 762

OBČASNÍK

2021 – 2022

číslo 2

► ze života školy

► VÁNOCE

POZOR
vánoční samolepka = dárek!!!

Vychutnejte si rozšířené číslo bez cenzury.

Vážení a milí čtenáři!

Žijeme ve zvláštní době a ve zvláštním světě. Někdo si možná na konec předchozí věty umístí otazník a bude se pokoušet nalézt svoji odpověď na tuto otázku. Mně samotnému, byť bytostnému optimistovi, se aktuálně příliš nedaří větu oznamovací změnit na otázku. Důvodů mám několik a dovoluji mi v čase adventním uvést jejich krátký soupis.

Nejsem politik, nikdy jsem jím ostatně ani být nechtěl, nejsem ani politolog, jsem jen snad pracovitý a určitě přemýšlivý státní zaměstnanec, kterému není lhostejná situace nejen ve světě, ale také v naší krásné vlasti. Jsem však rozhodně racionálně a zodpovědně smýšlející člověk, což není dáno pouze mojí profesí. Současně jsem člověk, který nejen plně uznává svobodu a práva (nejen ústavní či jinak zákonná) každého občana naší země, ale také ctím občanské povinnosti a etiku.

S ohledem na výše uvedené mi „hlava nebere“ některé skutečnosti v naší společnosti. Proto často hledám a nenacházím odpovědi na následující otázky.

Proč nastává tak silné odosobnění techniky?

Proč je naše společnost (pouhých cca 10 milionů lidí) tak výrazně rozhádaná?

Proč se tak zásadně mění hodnotový žebříček lidí?

Proč tak neúspěšně a chaoticky vedeme boj s Covid-19?

Proč je vzdělávací systém v ČR tak konzervativní a neodpovídá potřebám aktuální doby?

Proč mnozí učitelé neumějí namotivovat své žáky pro svůj předmět?

Proč se ztrácí slušnost mezi lidmi, lidská ohleduplnost a pokora?

Vážení čtenáři, využijte, prosím, čas adventu a vánočních svátků k zamyšlení a následnému nalezení odpovědi na položené otázky. Nic více, nic méně. Každý z nás může přeci začít drobnou změnou k lepšímu sám u sebe.

V souvislosti s aktuální epidemiologickou situací v ČR a na základě výše uvedených osobních postojů se zcela jednoznačně přikláním k názoru odborníků (nikoli politiků!), že aktuálně jedinou možností, která lze omezit šíření Covid-19, je vakcinace. Proto i touto cestou vyzývám dosud neočkované zaměstnance naší školy k následujícímu: **PŘEHODNOŇTE PROSÍM SVŮJ NEGATIVNÍ POSTOJ K VAKCINACI!** Stejná slova adresuji také všem neočkovaným žákům školy, stejně jako všem čtenářům těchto řádek.

Přeji všem lidem dobré vůle krásné a pohodové Vánoce a úspěšný rok 2022! A HLAVNĚ PEVNÉ ZDRAVÍ!!

Jiří Šlégl

Mladá Boleslav 2021-12-05

Vážení čtenáři Občasníku,

ve zvláštní době také zvláštní vydání – takové dvojčíslo. Věnujeme se Vánocím, a to i těm, které se slaví v jiných zemích, akcím, které proběhly ve škole anebo mimo ni. Slovy klasické postavy z filmu Pelíšky : rozkaz zněl jasně, žákům byl zadán úkol, jak zaplnit stránky školního časopisu. Téma jakékoliv, takže můžete přečíst informace o malířství, slavení Vánoc, osobních, velmi intimních vztahových záležitostech (ostatně – toho vyjádření si velmi cením), rozhovor s novou kolegyní Alicí Minaříkovou, zhodnotíme „uměleckou“ 😊 tvorbu začínajících autorů kaligramů učňovských tříd, sportovní úspěchy. Někdy ale stačí i to, že jsme se účastnili, že? Vše se počítá. Můžete si také připomenout, jak dobří jste v matematice, fyzice, chemii...stručně řečeno: v předmětech, které nikdy nebyly mou doménou, ale přesto jsem je jako absolvent přírodovědné větve gymnaziální zvládla. Matematický klokan to byl, moje humanitní zaměření se vždy hluboce sklání před někým, kdo zvládá...vždyť víte.

Příspěvky jsou tedy různorodé. Byla bych ráda, aby se alespoň trochu líbily (i když jsou některé bez jazykové korektury). Výtěžek za komiksový Občasník a tento budou spolu s příspěvky zaměstnanců školy tvořit částku, kterou již asi po 17. zašlu na KONTO ADVENTNÍCH KONCERTŮ. Nikdy jsem neslyšela, že by v této akci došlo k znehodnocení peněz, které lidé zasílali. Naopak – každý rok se znovu těším, co se za peníze loňské sbírky pořídilo pro handicapované děti i dospělé, pro matky s dětmi v azylových domech, paliativní péči a mnohé další. Tak si společně přejme, aby se 12.12. objevil na televizní obrazovce i název naší školy – a s co nejvyšší částkou.

A nyní si dovolím malou vzpomínku na Vánoce, které jsem prožívala já. Zpětně si uvědomuji, jak krásné to bylo, když jsem ještě věřila a jak rozzlobená musela být maminka jednoho mého kamaráda, kterému jsem, už poučena, jak to vlastně je, vyhradila, kdo to

vlastně dárky naděluje. Tyto svátky prožíváme pokaždé trochu jinak – souvisí to s naším věkem a povahou. Když jsou malé děti – je to krásný zážitek vidět jejich radostné oči. Nezapomenu, jak moje sestra Olinka volala u otevřeného okna : „Děkuju, Ježíšku!“ Jak se mi líbil nejvíce ze všeho dárek mého bratra – jízdni kolo. Jak jsem se zamilovala do příběhů E. Vrchlické Z oříšku královny Mab a jak jsem naprosto nesnášela tzv. věci do vybavy. Ručníky, povlečení, utěrky...no řekněte, to je nějaký dárek?

A dnes? Mám velmi ráda adventní období, dobu, když náš domov provoní vůně vánočního pečiva, svíčky všude, kde si jen dokážete představit, dobrou pohodu. A dárky? Tak tady se už před mnoha lety něco změnilo. Mám velkou radost z dáreků, kterými mě mí blízcí velmi velkoryse zahrnují. Ale upřímně, raději dárky dávám a způsobuji radost. Víím, že toto období není o materiálu, že je důležité, abychom se měli rádi a vzpomněli i na ty, které jsme měli rádi, ale už nejsou, a tak zůstávají navždy v našich myslích a srdcích. Víím také, že budeme muset velmi zapracovat, aby se vztahy mezi lidmi nadobro nepokazily. Dílem díky zdravotní krizi, dílem díky politické situaci, která s tím souvisí.

Přečetla jsem si nedávno článek o naději a optimismu. Měla jsem, a mám stále, ráda Václava Havla a jeho myšlenky. Takže – já dávám přednost NADĚJI.

„Naděje není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl - bez ohledu na to, jak to dopadne.“
— Václav Havel

Všem přeji krásné a požehnané vánoční svátky ve zdraví prožité, šťastné vkročení do nového roku. A naději, prostě to, aby naše konání mělo smysl. Ve školním prostředí to považuji za obzvláště důležité.

Marcela Ernestová

Jiří VI. a Eduard VIII.

14. prosince 1895 – 6. února 1952 byl král Spojeného království a britských kolonií od 11. prosince 1936 až do své smrti. Byl posledním císařem Indie (do roku 1947) a posledním králem Irska (do roku 1949) a první hlavou Commonwealthu.

Jako druhý syn panovníka Jiřího V. nebyl připravován na převzetí královských povinností a v mládí žil ve stínu svého staršího bratra Eduarda. V průběhu první světové války sloužil u královského námořnictva. Roku 1923 se oženil s Elizabeth Bowes-Lyon, se kterou měl dvě dcery Alžbětu a Margaret.

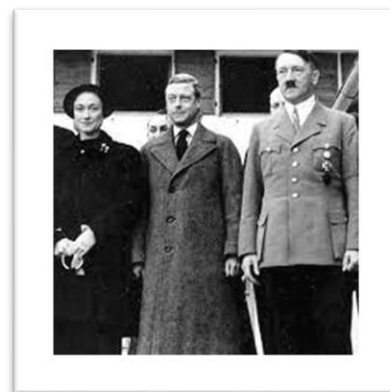

Vlevo můžeme vidět Jiřího VI. manželku královnu matku, která byla nejdéle žijící královna na světě, dožila se 102 let

Po abdikaci svého bratra Eduarda VIII., který měl na výběr mezi korunou a ženou, kterou si chtěl vzít, se rozhodl pro druhou možnost. Tato žena byla v té době třikrát rozvedená, což v té době bylo absolutně nemyslitelné, aby král byl v manželském svazku s touto osobou.

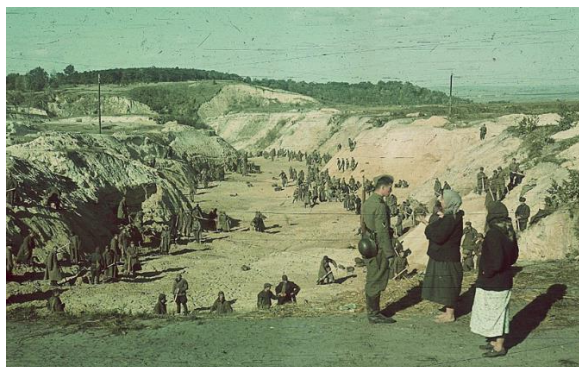
Před smrtí Eduarda VIII. vyšlo najevo, že měl velice přátelský vztah s Adolfem Hitlerem.

Tato fotka způsobila nedůvěru v tehdejšího panovníka.

Josef Kočí, 2.D

Masakr v Babím Jaru

Přesně před 80 lety se stala nejhorší masová vražda v historii. Ukrajínští židé mysleli, že jsou převáženi do válečných ghatt. Místo toho se stala největší masová vražda, při které umřelo 33 771. 29.září 1941 byli všichni židé, kteří bydleli v Kyjevě a okolí, vyhnáni k jámě 15 metrů hluboké a 150 metrů dlouhé. Tam byli všichni postupně zabiti a shozeni. Nacisté to brali jako test, jestli se dá vůbec takhle velká masová vražda zatajit. Test brali jako zdařilý a to byl teprve začátek cesty vedoucí k plynovým komorám .

Martin Moc, 2.D

Soudobé dějiny v krajině a ve škole: Rudá věž smrti Vykmanov

S kolegyní Marcelou Ernestovou jsme se na začátku měsíce října zúčastnily zajímavého semináře, který se konal v oblasti Jáchymovska, konkrétně v komplexu Rudé věže smrti ve Vykmanově. Neutěšené místo bylo původně součástí komplexu dolů a táborů určených k těžbě a zpracování uranové rudy. V roce 2008 byl komplex prohlášen Národní kulturní památkou a je majetkem Konfederace politických vězňů. V roce 2019 byla Rudá věž, jež je součástí hornického regionu Krušnohoří, zapsána na seznam světového dědictví UNESCO.

Místo má určitě vzdělávací potenciál, ale zároveň se tu objevuje i spousta otazníků, jedním z nich je Věznice Ostrov, která se nachází v těsném sousedství. Sem také směřovali političtí vězni po Vítězném únoru 1948 a mezi lety 1950-1956 zpracovávali uranovou rudu holýma rukama právě v Rudé věži, aby pak vagóny byla převážena do Sovětského svazu.

Zde se také setkáme s životními příběhy –

osudy vězňů, kteří zahynuli při dolování uranové rudy, následkem ozáření, či raději volili sebevraždu. Pietní místo připomíná pouze malá žulová deska na budově, kterou lehce přehlédneme, a stuhu s barvou trikolory v první místnosti připomínající skladiště.

Seminář v režii Ústavu pro studium totalitních režimů nám rozšířil obzory v historii oblasti Jáchymovska, kterou je potřeba vnímat komplexně, inspiroval nás k vytvoření nového výukového materiálu o dějinách Československa od roku 1948 a o politických procesech 50. let 20. století pro žáky 2. ročníku maturitních oborů.

Martina Zemanová

Významná místa sametové revoluce (listopad 1989)

V roce 1989 prošla naše země obdobím zásadních politických změn, které vedly k pádu komunistického režimu a přeměně politického a ekonomického zřízení směrem k demokracii a tržnímu hospodářství. Celý tento proces, označovaný také jako sametová revoluce, začal studentskou demonstrací 17. listopadu a pojí se s ním několik míst v Praze.

Hlávková kolej

Hlávková kolej se nachází v Jenštejnské ulici na Praze 2. Je to vysokoškolská kolej ČVUT, původně vybudovaná mecenášem Josefem Hlávkou pro nemajetné studenty s vynikajícími studijními výsledky. V roce 1939 zde německé okupační jednotky zatýkaly studenty, kteří se zúčastnili protinacistických demonstrací, a transportovali je do koncentračních táborů, kde mnozí zahynuli. V koleji také bydlel student medicíny Jan Opletal, který zemřel v po demonstraci. Na počest studentských obětí byl 17. listopad v roce 1941 vyhlášen Mezinárodním dnem studentstva. Při jeho příležitosti se před Hlávkovou kolejí sešli studenti i 17. listopadu 1989, odkud se spontánně vydali na Václavské náměstí.

Národní třída

Národní třída je významná ulice nacházející se na rozhraní Starého a Nového města, která spojuje vltavské nábřeží s Václavským náměstím. Tudy procházeli studenti, kteří se 17. listopadu 1989 vydali z Albertova na Václavské náměstí. Zde na rohu Mikulandské ulice došlo k zásahu složek Veřejné bezpečnosti proti studentům, čímž začala sametová revoluce. Dnes je na místě pamětní deska připomínající tuto událost.

Václavské náměstí

Václavské náměstí je jedno z hlavních náměstí v Praze. Událo se zde mnoho významných historických událostí a je to tradiční místo pro pořádání demonstrací. Od 17. listopadu 1989 se tu pravidelně konaly demonstrace a 21. listopadu 1989 se zde sešlo asi 200 000 lidí. Z balkonu nakladatelství Melantrich poprvé veřejně promluvil Václav Havel a Marta Kubišová zazpívala píseň Modlitba pro Martu a československou hymnu.

Letná

Letná je rozlehlá otevřená pláň nad Vltavou a je součástí Prahy 7. Ve dnech 25. a 26. listopadu 1989 byla místem, kde se konala největší setkání na podporu společenských změn. Po brutálním zásahu pořádkových sil 17. listopadu se na podporu studentů začaly po celém Československu konat demonstrace. Komunistický režim pochopil, že bude nutné přijmout změny a 25. listopadu se sešel ústřední výbor KSČ, aby tyto změny projednal. Na Letné se sešlo asi 850 000 lidí, aby vyjádřili nespokojenost s navrhovanými změnami. K demonstrantům promlouvaly významné osobnosti z řad opozice. Celá demonstrace byla vysílána Československou televizí a její rozsah přiměl komunistickou vládu k dalšímu jednání s opozicí.

Emma Zvěřinová, 2.A

Olympijské hry

Olympijské hry jsou mezinárodní sportovní akcí, které se účastní na tisíc sportovců z celého světa. Vznik olympijských her byl inspirován antickými olympijskými hrami, které se konaly mezi 8. stol. a 4 stol. př. n. l. v Olympii v Řecku. V roce 1894 byly založeny olympijské hry panem Pierre de Coubertin a v roce 1896 se v řeckém hlavním městě Athény uskutečnily první novodobé olympijské hry. Olympijské hry se z pravidla konají jednou za čtyři roky, přičemž se vždy letní a zimní olympijské hry střídají po dvou letech.

Nedílnou součástí olympijských her je zahajovací ceremoniál. Tradiční částí zahajovacího ceremoniálu je přehlídka národů. Sportovci pochodují na stadion, kde každý jeden sportovec za svou zemi nese vlajku. Další částí ceremoniálu je nesena na stadion olympijská vlajka a nakonec zahajovacího ceremoniálu je na stadion přivedena pochodeň, s kterou se zapálí olympijský kotel.

Olympijská vlajka

Olympijská vlajka je symbolem mezinárodního olympijského hnutí a je součástí zahajovacího ceremoniálu, kdy je nesena na stadion ve

vodorovné poloze. Vlajka má bílé pozadí, na kterém jsou umístěny pět navzájem protínajících kruhů modré, černé, červené, žluté a zelené barvy.

Význam barev

- **Modrý kruh** – Evropa
- **Černý kruh** – Afrika
- **Červený kruh** – Amerika
- **Žlutý kruh** – Asie
- **Zelený kruh** – Austrálie Oceánie

Letní olympijské hry v Tokiu

Letní olympijské hry 2020 se konaly v japonském hlavním městě Tokio, kde slavnostně proběhlo zahájení olympijských her. Původně byly plánovány na červenec 2020, jenomže kvůli probíhající pandemii COVID-19 se musely přesunout na červenec 2021. Olympiáda tedy byla zahájena 23. července 2021 a ukončena 8. srpna 2021. Pochodeň nesla japonská teniska Naomi Ósakaová.

V letošních hrách se objevily nové sporty, jako je sportovní lezení, karate, surfing a skateboarding. Česká republika si odvezla z olympiády čtyři zlaté, čtyři stříbrné a tři bronzové medaile.

Daniel Janoušek 2.D

Bulharsko

Bulharsko je jihovýchodní stát Evropy ležící na Balkánském poloostrově. Sousedí s Rumunskem, Srbskem, Severní Makedonií, Řeckem a Tureckem a na východní hranici se nachází Černé moře. Má rozlohu 110 tisíc kilometrů čtverečních a je 16. největší zemí Evropy.

Má 7 milionů obyvatel a hlavní město se nazývá Sofie, mezi další velká a významná města patří např. Varna, kde se nachází největší přístav Bulharska, Burgas, který je nejdůležitější město po ekonomické stránce, protože se tu nachází chemická a ropná rafinérie, která je největším zaměstnavatelem v Bulharsku, Plovdiv, kde se nachází plno památek.

Bulharsku se platí jejich měnou, která se nazývá bulharský lev.

Mezi tradiční jídla patří kebapčeta, tarator, mussaka.

Ekonomika se zaměřuje především na průmyslově zemědělský stát, kdy jeho ekonomiku posiluje turistický ruch, který v posledních letech roste, kdy i já sám jsem v Bulharsku několikrát byl, a to především ve městě Primorsko, kam jezdí plno Čechů na dovolenou. Osobně můžu Bulharsko doporučit na příští dovolenou.

Jan Fiala, 2.D

Mladá Boleslav 9.5.1945

Můj táta mi vyprávěl historku, kterou mu vyprávěl jeho táta, můj dědeček. Úplně na konci války v den prvního mírového dne ve středu 9.5.1945 začalo na Mladou Boleslav a její okolí dopadat velké množství bomb. Dědovi bylo v té době 11 let, přesto si velice dobře pamatoval na strach, který prožíval, když se nejdříve snažili s rodiči ukrýt pod betonové schody ve sklepě. Tatínek dědy měl strach, že by mohla dům zasáhnout bomba, a proto se rozhodl, že utečou mimo zastavěnou oblast. Utíkali po cestě zvané Průhon až do míst, kde je nyní dálnice a ukryli se do příkopu a pod malý kamenný most. Následně několik hodin čekali, zda nebude útok pokračovat. Nejdříve si všichni mysleli, že za útokem stojí německá armáda. Nakonec po mnoha letech vyšlo najevo, že útok provedla ruská armáda. Útok si tehdy vyžádal mnoho mrtvých, ale i velké materiální škody.

Jan Klíbr, 1.A

Dlouhá Lhota a zvonička

Tato historka je o znaku vesnice Dlouhé Lhoty. Dlouhá Lhota má mimo jiné předměty ve znaku také zvoničku. Zvonička se skutečně v této vesnici ještě během první světové války nacházela. Bohužel byla během války německými vojáky srovnána se zemí. Ještě před tím, než němečtí vojáci stihli tento čin uskutečnit, povedlo se zachránit zvon z dané zvoničky. Osoba tohoto hrdinského činu je neznámá, také se neví, kde se zvon dlouhá léta nacházel. Až po mnoha letech se zvon našel v chátrající budově, která stála u vlakové stanice Dlouhé Lhoty. Zvon se vzal, byl zrenovován a dodnes je na Obecním úřadě Dlouhé Lhoty. Mnohokrát už se mluvilo o výstavbě zvoničky nové, ale doposud se tento plán či návrh neuskutečnil.

Matouš Juhaňák 1.A

Josefův Důl a Leitenbergové

V Josefově Dole se nachází kaple svatého Kříže. Je to hrobka rodiny Leitenberger, která byla postavena v roce 1880. Leitenberger odkoupil textilní továrnu v Josefově Dole a také si nedaleko továrny postavil i vlastní vilu se zahradou. Hrobka Leitenbergerů je prázdná, protože ostatky byly převezeny do Rakouska.

Alina Bagriy 1.A

Hobby – Miroslava N.

Můj hlavní koníček je hraní počítačových her. Tento rádoby můj koníček vznikl tak, že v roce 2010 - 2011 se koupil do rodiny rodinný počítač. Který jsme převážně využívali já a můj starší bratr. Moje první hra byla World of tanks, kterou do teď tak občas hraji. U počítače, když chodím do školy, jsem přibližně okolo 2 až 3 hodin, ale když mám víkend, tak tam vydržím v kuse celý den. Hry, které převážně hraji, jsou free to play, například Counter-Strike: Global Offensive, Team Fortress 2. Ale také se tam najdou hry do života, jako například simulátory Farming Simulátor nebo Flyinig Simulátor. Anebo také hraji příběhové hry, například jsem nedávno dohrál Far Cry 3, Little Nightmares, Grand Theft Auto 5, Alien Isolation.

Můj takový druhý koníček je koukání na seriály a filmy. Tento koníček dodržuji hlavně v noci, kdy mám klid. Občas si pustím seriál nebo film a usnu u toho. Sleduji skoro všechny žánry.

Miroslav Nebeský, 2.D

Strach má velké oči

Když jsem byla ještě jako malá na prázdninách u babičky, zůstaly jsme na hatě samy. Celý den přšelo, ale k večeru se vyjasnilo. Protože bylo teplo, vypravovala mi babička na verandě strašidelný příběh o záhadném myslivci z nedaleké samoty. Pak jsme šly spát. Chata stojí na osamělém palouku u lesa. K ránu nás probudily podivné rány. Babička vyskočila z postele. Do jedné ruky vzala koště, do druhé paličku na maso. Stále říkala: „Co to je za rány? Aby se tak na nás někdo dobýval!“ Rozklepala jsem se strachy, když jsem si představila, že se pomoci nedovoláme. Záhadné rány neustávaly. Babička se tedy s koštětem a paličkou v ruce rozešla dolů ze schodů. Když udělala první krok, chytla jsem jí za rukáv od košile a špitla: „Babi nechod', co když je to zloděj.“ Babička zakroutila hlavou a zašeptala: „Počkej tady a hlavně buď potichu.“ Babička sešla schody, našlapovala pomalu a opatrně, aby staré dřevěné schody nevydávaly hlasité vrzání a skřípot. Zůstala jsem nahoře. Byla jsem strachy bez sebe, hlavně proto, že rány ustály, ale babička se nevracela. V hlavě mi proběhla myšlenka: Dole je určitě ten myslivec a babičce ublížil! Začala jsem nervózně přešlapovat

po místnosti a přemýšlela, jak půjdu babičce na pomoc. Po chvíli jsem sebrala všechnu svou odvalu, do ruky popadla vázu, ve které byly usušené květiny, a s křikem jsem se rozběhla po schodech dolů, odhodlána babičku vysvobodit ze spárů hroživého myslivce. Běžela jsem, dupala jako stádo slonů a křičela tak nahlas, že to musely slyšet i srnky pasoucí se na palouku před chatou. Abych si dodala odvalu a nebála se, zavřela jsem oči a nepřestávala křičet. Když jsem se přirítla do kuchyně, stále jsem křičela. Najednou se ozvalo: „Proč křičíš jako na lesy?!“ Až potom jsem se odhodlala otevřít oči. V kuchyni stála babička se založenýma rukama a děda, který se teprve teď vrátil domů, klečel na zemi a sbíral hrnce, které byly poházené na zemi. Musel je shodit z police, když hledal vypínač ke světlu. Babička na něj koukala, ruce měla založené, ale byla na ní vidět úleva. S babičkou jsme totiž samým strachem zapoměly, že se měl děda vrátit pozdě večer z vedlejší vesnice, kde měl sraz se spolužáky ze školy. A tak jsme si mohly obě konečně oddechnout a jít v klidu dál spát. Dnes se tomu všichni tři už jen smějeme. Strach má občas opravdu velké oči...

Veronika Zelinková 2.D

Perličky posbírané Marcelou Ernestovou

Strážce pyramid = tyran (no, ta sfinga vypadá nepřístupně, ale tyransky?)

Danajský dar = dar Danovi (ani slovo zde není vymyšleno)

Latinská terminologie pádů = separativ, sedativ (ještě tak kukativ, ťukativ – i když ta diakritika...)

Nauka o starých písmech = parologie, paterologie, patologie (tak to je fakt dost přestárlé...)

Koho míníme „strašným lesů pánem“ = Rumcajs (tedy já nevím, ale Večerníček v mém dětství líčil ráhroleckého pána ve smířlivějším duchu)

Římský císař = Pompeje (nebo Pompeius, to je jedno 😊)

Apeniny leží v Austrálii (říkám pořád, že i toho zeměpisu je málo)

Nejstarší a nejvyšší pyramida = Gíza

Kanopy = mírové smlouvy (tak je fakt, že v nich už mír zavládl, definitivně)

Egypt se dělil na Horní a Spodní

Český král Alexander Makedonský... (ten zeměpis, navýšit hodinovou dotaci)

Oblíbený seriál Lenky Fantové

Často se mě žáci ptají, zda jsem viděla takový či makový seriál, co na něj říkám. Baví mě s nimi na toto téma diskutovat. Jenže na to o hodinách samozřejmě nezbývá čas, takže tady takové malé shrnutí:

Squid game – neboli Hra na Oliheň. Začátkem září mi už první vlašťovky ve škole začaly našeptávat: paní učitelko, na to se určitě podívejte! A já pořád opakovala, že teď nemám čas, a že se na toho „Hlavonožce“ nebo co to je určitě někdy podívám.

Byl pátek večer někdy ke konci září, mé děti kupodivu spaly a manžel nebyl doma, což mi vůbec pro jednu nevadilo, protože nastal čas si pustit Squid game. Podotýkám, že v originále s českými titulky. Korejsky neumím, ale to vám je tak zajímavý jazyk! Názory se různí, někdo se dívá v angličtině, ale v tomto případě je vidět, jak se angličtina nechce vejít do úst korejských herců, jako by stále ještě chtěli něco říct. Nejlepší za mě je, dívat se na film či seriál v původním znění, a u tohoto seriálu to platí dvojnásob. Nutno však podotknout, že někomu korejšťina může jít velice brzy na nervy. Taková protáhlá slova či věty tam, kde bychom je vůbec

nečekali. K tomu pokyvují tak zajímavě hlavou. V podstatě si například vyjadřují lásku a kdybych si nečetla překlad, řekla bych, že si řekli o konci světa! Je to takové Hýýýýýchyboooooooooo satumaha čuja khu khu sňajd'khua ka! Íí tááá.

A teď k seriálu... Nechci úplně prozrazovat děj, kdo neviděl, tak se jistě chystá a kdo viděl, zbytečné o tom psát...

Takže podle fotek jsem si říkala, no jo, zase „červená kombinéza“, to bude něco jako Papírový dům.. Pak tedy přišel na řadu první díl. No moc mě to nenadchlo, ale říkala jsem si vydrž, něco přijde... A v dalším díle přišlo. A já jsem viděla všech 9 dílů během 24 hodin. Přirovnala bych to ke skvělé, ale šílené knížce, kterou mám rozečtenou položenou na stole a co chvíli si kousek přečtu. Takto jsem měla na stole notebook a co chvíli během vaření, uklízení jsem si kousek pustila.

Spousta věcí se dá v seriálu předvídat, spousta velice

překvapí. Něco mi přijde „moc“. Chci říct, že kdo to neuvidí, tak zase o tolik neprijde, ale za mě několik věcí, které se seriálu rozhodně nedají upřít: Nikdy jsem neviděla korejský seriál a moc se mi líbí to, že je to takové přímé. Žádná „Amerika“ se nekoná. Nikdo tam hlavní hrdiny neprijde zachránit. Skutečně se musí spolehnout sami na sebe za všech okolností.

Říkala jsem si, kdo sakra může vymyslet takový děj?

Scénář napsal Hwang Dong-hyuk, kterého k napsání inspirovala právě svízelná životní situace. Dokonce si přál, aby taková hra skutečně existovala. Byl velice zadlužen. Námět čerpal z japonských komiksů, které „Hru na oliheň“ také inspirovaly. Byly o lidech na okraji společnosti donucených vraždit jeden druhého. Hru na Oliheň napsal v roce 2009, avšak kvůli velkému množství násilí a krvavých scén si nemyslel, že by seriál oslovil velké množství lidí. A vidíte? Je to jeden z nejsledovanějších seriálů v poslední době.

Seriál není pro slabší povahy a rozhodně ne pro děti. Nezapomínejme, že je 16+!

Lenka Fantová

LGBT+

Jedním z nejprobíranějších LGBT+ skupina. Ale proč? Na Vám vysvětlím, co to vůbec je.

LGBT+ je skupina, která mají jinou orientaci než nejenom sexualitu, ale také i sociální pohlaví a další.

témat za poslední dobu byla tuto otázku si odpovíme, až

zahrnuje všechny osoby, které heterosexuality. Avšak genderovou identitu, tedy

Když už víme, co tato komunita znamená, tak si vysvětlíme, co znamenají písmenka a znaménko v této zkratce. Zkratka je složena z prvních písmen slov, která označují lidi s odlišnou sexuální orientací. L je pro lesby, G je pro gaye, B je označení pro bisexuály, T pro transsexuály a znaménko + se využívá ve smyslu „a další identity“.

Historie LGBT+ je velmi bohatá. Ve starověku byly po většinou tyto menšiny tolerovány, ale ve středověku byly pronásledovány. Největší zlom nastal ve 20. století, přesněji v 60. letech, kdy se uskutečnilo hnutí za práva těchto lidí. Od té doby se začalo více mluvit o LGBT+. Také v těchto letech vznikla zkratka GL, která označovala gaye a lesby. V 80. letech byla doplněna o písmenko B a v 90. letech písmenko T. Navíc přibližně ve stejné době se písmenko L začalo objevovat na prvním místě, a to v souvislosti s feminismem a s prosazováním lesbické části hnutí.

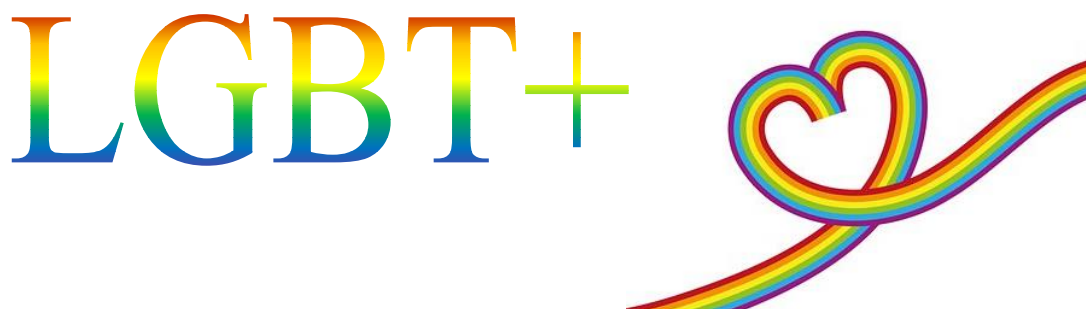
Do roku 1992 byla homosexualita a další orientace považovány za nemoc, dokud ji Světová zdravotnická organizace nevyřadila z této kategorie.

Ve světě se přistupuje různě k této problematice. Některé země, jako například Polsko a Maďarsko, zavádějí zákony, které omezují, zakazují jakoukoliv zmínku o LGBT+ na školách, zakazují knihy o této tematice, zakazují pochody a mnoho dalšího. Na druhou stranu jsou zde země, které jsou benevolentní k LGBT+, a to je například Kanada, Norsko a Švédsko.

A jak jsme na tom my v České republice? Ještě za dob, kdy bylo Československo, byla homosexualita trestná, avšak to se změnilo v 60. letech 20. století. Postupem času jsme se dopracovali až na schválení registrovaného partnerství. Registrované partnerství ale nemůže nabídnout to, co manželství. Například u adopce dítěte je to tak, že v tomto partnerství může dítě osvojit pouze jednotlivec, nikoliv pár jako celek.

Ráda bych se k tomu sama vyjádřila. Jako členka této komunity nechápu, jak se k nám staví nějaké země. Nedokáží pochopit, proč nemůžeme mít stejná práva jako heterosexuálové. Však my jsme také lidé, ne? To, že máme odlišnou orientaci či jiný gender, než je naše pohlaví, z nás nedělá něco podřadného. Avšak dnešní doba je taková, jaká je, ale já přísahám, že budu bojovat za to, abychom měli stejná práva, jako hetero lidi, abychom si mohli vzít, či se vdát za osobu, kterou milujeme, i když je stejného pohlaví, abychom si mohli adoptovat děti a podobně.

Kateřina Baselová, 2.A

Robert Norman Ross

(29.10. 1942 – 4.7. 1995)

Robert Norman Ross byl americký malíř, učitel umění a televizní moderátor vlastního pořadu *The Joy of Painting*. Tento pořad se vysílal od roku 1983 až do roku 1994. Pořad

se vysílal na televizní stanici PBS ve Spojených státech, Kanadě, Jižní Americe, ale i v Evropě. Ale ze známé televizní osobnosti osmdesátých a devadesátých let se stal po své smrti v 21. století internetovou celebritou a hvězdou YouTube.

R.N. Ross se narodil ve městě Daytona Beach na Floridě, jeho rodiči byli Jack a Ollie Ross a byl vychován v Orlandu. Jako malý kluk pečoval o zraněná zvířata, v deváté třídě odešel ze školy a začal pracovat jako truhlář se svým otcem. Bohužel u této práce si uřízl kousek levého ukazováčku, což neovlivnilo jeho malování.

V roce 1961 se připojil k US Air Force a začal pracovat na pozici technika lékařských záznamů. Později získal hodnost vrchního seržanta a jako první seržant sloužil na aljašské letecké základně, kde také poprvé uviděl hory a sních, což byl v jeho budoucí tvorbě často opakující se znázorněný motiv. R.N. Ross si vytvořil vlastní rychlou

malířskou techniku, s kterou prodával jeho výtvary během krátké pracovní přestávky.

Během svého dvacetiletého působení v US Air Force si Ross oblíbil malování poté, co začal navštěvovat umělecký kurz v Anchorage. Často se ocítl v rozporu s mnoha svými instruktory, kteří se více zajímali o abstraktní malbu.

Ross pronesl: "Řekli by ti, co dělá strom, ale neřekli by ti, jak ho namalovat."

Ross pracoval jako barman na částečný úvazek, když objevil televizní show s názvem Kouzlo olejomalby, která byla moderovaná německým malířem Billelem Alexandrem. Alexander vyzdvihoval styl malby z 16. století zvaný "Alla prima", který mu dovolil dokončit svou malbu pod 30 minut. Ross se tento styl naučil a začal prodávat kresby Aljašské krajiny. Když mu jeho umění začalo vydělávat více než jeho stálá práce, podal výpověď.

Není přesně známo, jak vznikla televizní show *The Joy of Painting*. Byla natočena ve studiu PBS v Muncie, Indianě. Show se vysílala od roku 1983 do roku 1994. Během každé půl hodiny Ross učil diváky krok po kroku, jak s využitím své představitosti namalovat olejomalbu.

Sabina Kryštofková, 2.A

Vincent van Gogh

(*30.3.1853 - †29.7.1890)

Holandský malíř, který se proslavil až po své smrti a stal se tak jedním z nejvýznamnějších osob světového umění. Dle dopisů a lékařských zpráv trpěl těžkou hraniční

poruchou osobnosti a depresí, která velice ovlivňovala jeho život a životní rozhodnutí a byla možným důvodem jeho sebevraždy. Jako dítě byl dle svých sourozenců tichý a vážný. Jeho největší podporou a nejlepším přítelem byl jeho mladší bratr Theo, který ho po celý život finančně podporoval v jeho umění.

Ve 20. letech byl galerií Goupil, pro kterou pracoval, přemístěn do Paříže, kde se tragicky zamiloval do Eugénie Loverové, dcery své domácí. Ta ho dvakrát odmítla. Po tomto incidentu opustil Paříž a vrátil se do Holandska. Kvůli nedostatku motivace byl z galerie později vyhozen. Po těchto událostech se rozhodl hledat smysl života v křesťanství. Začal studovat teologii, bohužel neúspěšně, jelikož se mu nepodařilo složit zkoušky. Ovšem to ho neodradilo, zabydlel se v městečku Borinage, kde se stal kazatelem. Odmítal vlastnit jakýkoliv majetek a žil na pokraji chudoby, toto období života v umělci zanechalo stopy a odrazilo se v jeho obrazech. Ztvárňoval ubohé životní podmínky chudých dělníků a věnoval pozornost problémům ve společnosti.

Po zhoršení jeho zdravotního vztahu se opět vrátil ke své rodině a začal se stýkat se svou sestřenicí Kee Vos-Strickerovou, ta ho ale stále odmítala. Jeho posledním tragickým vztahem byl vztah s prostitutkou Sien, která měla 5 dětí. Chtěl je všechny zachránit, bohužel se mu to nepodařilo a po rozmluvě se svým otcem byl nucen vztah ukončit.

Vrátil se opět do Paříže a začal žít se svým bratrem, soužití ale díky častým hádkám mezi bratry netrvalo dlouho a Gogh se přestěhoval. V Paříži se setkal s Paulem Gauguinem, ti dva se navzájem velice obdivovali a stali se přáteli. Po přestěhování do Arles pro Gogha přichází krize, po návštěvě svého přítele Paula se prudce pohádají a Gogh si odřízne ucho, které omyje a daruje ženě v nevěstinci.

Rok poté byl z vlastní vůle na rok přemístěn do ústavu pro choromyslné. Zde stále více a více propadal depresím a zpochybňováním své vlastní existence, jedinou útěchu viděl ve svých obrazech a malbách, touha stát se někým ho rozežírala a přiváděla do hluboké depersonalizace. V květnu 1890 byl propuštěn, ale jeho psychický stav se stále zhoršoval, nenáviděl svou existenci natolik, až se 27. července 1890 rozhodl pro sebevraždu střelou do břicha, o dva dny později zemřel v přítomnosti svého mladšího bratra. Jeho poslední slova byla: „Smutek potrvá navždy.“

Gogh byl malíř samouk, většina jeho děl je pouhá kresba, ke které využíval jakýkoliv materiál, který měl po ruce. Stylem svých kreseb a maleb lze jeho styl nazvat postimpresionismus.

Většinu jeho děl tvořily olejomalby zahrnující krajinu, portréty a autoportréty plné výrazných barev, většinou žluté a modré. Věnoval velkou pozornost detailům a rysům lidského těla a tváře. V jedné ze svých návštěv Paříže narazil na japonské umění, které ho velmi oslovilo, namaloval mnoho maleb v tomto stylu a některé jeho prvky můžeme nalézt i v jeho pozdější tvorbě.

Mariana Vilčeková, 2.A

Humanoid - League Of Legends (LoL).

Humanoid, křestním jménem **Marek Brázda**, je profesionální hráč **League Of Legends (LoL)**. Pro ty, co by nevěděli, co to znamená, tak e to videohra o týmové spolupráci pěti hráčů proti pěti hráčům, kdy je úkolem zničit nepřátelský nexus neboli základnu. Narodil se 14. března roku 2000 v Brně. Jeho koníčky byly odjakživa filmy a spánek. Jeho začátky jsme mohli vidět od jeho šestnácti let v týmu Fraternitas. Už v roce 2017 dostal nabídku do nejlepšího týmu Česka, kde dominuje a českou LoL scénu. Česká scéna mu nestačila a musel se dívat dál. Zavítal tak na léto 2018 do vzdálenější krajiny, Turecka, a to do týmu Dark Passage. V roce 2019 se pak přesunul do týmu Splyce. Dne 29. listopadu se tým Splyce spojil s další její společností v oblasti sportu, MAD Lions. Roku 2020 se dostali s týmem MAD Lions a spoluhráčem Carzzym na světový šampionát v LoL, kde bohužel prohráli v Play-in proti týmu Super Massive. No naše naděje v české hráče stále neumírají. Jak jsme mohli vidět, tak tým MAD Lions s Humanoidem na midu a Carzzym na botu dominují nad celou Evropou. Tím se naši největší překážkou stává bohužel Asie, která má v čele tým DAMWON KIA Gaming, který loni vyhrál. Nezůstává nám nic jiného, než fandit týmu MAD Lions ve WORLDS 5. října.

Michal Panoc, 2.D

Druhy kytar

Klasická kytara (španělka)

- Drnkací strunný nástroj
- Kromě klasiky i ve folku
- V dnešní podobě od 17. století
- Nástroj zní o oktávu níž, než se píše

Akustická kytara

- Podoba kytary pochází z klasické kytary
- Má silnější konstrukci, objemnější tělo, kovové struny a hlasitější zvuk
- Ve stylech jako blues, country, folk, pop, rock

Elektrická kytara

- Vynalezena v roce 1932
- Elektromagnetické snímače převádějí chvění strun na elektrický proud, který je veden z kytary do zesilovače
- Dají se použít efekty k úpravě zvuku
- Aby kytara hrála, je nutné combo (zesilovač s reproduktorem)

Baskytara

- Má 4 struny
- V moderní hudbě nahrazuje funkci kontrbasu
- Hlubší zvuk než kytara (ladění)

Kateřina Smutná, 2.L

POVĚST

Pověst je obvykle krátké, fantasticky zabarvené vyprávění s reálnou motivací, které se odehrává v minulém čase a o jehož pravdivosti jsou vypravěč i posluchači přesvědčeni.

Typické je odkazování na skutečnou osobu, která pověst vyprávěla či byla přímo účastníkem, což má potvrzovat věrohodnost příběhu.

Pro živé podání pověsti je charakteristická osobnost vypravěče, která vyprávění vlastního obsahu doprovází změnou hlasu, mimikou, dotazy posluchačů a projevy jejich emocí.

ČERTOVA ZEDĚ

Čertova zeď se nachází poblíž Českého Dubu v Libereckém kraji. Jedna z pověstí, která se pojí k Čertově zdi, vypráví o sedlákově, který se s čertem vsadil o svou duši, že za jednu noc sám čert nepostaví dlouhou kamennou zeď, která povede od Českého Dubu

až k Bezdězu. Bohužel to vypadalo, že sedlák sázku prohraje, jelikož šla práce čertovi velice dobře. Sedláka to tak vystrašilo, že k ránu zakokrhal a tím vzbudil všechny kohouty v okolí a čert nakonec prohrál, zbytky kamení, které čert upustil, zůstaly na místě do dnes.

Karolína Kováčová, 1.A

OBRUBCE - OBORA

Tuto pověst mi vyprávěl můj děda. U nás v Obrubcích, přesněji v části Obora, kde bydlím, je prý někde hluboko v lese obrovský dub, který je chráněný

U toho dubu je bažina, do které před několika mnoha lety vjela kněžna s kočárem a koňmi, i přes veškerou snahu ji najít, ji nikdo nenašel, našli jen tu bažinu a podle toho usoudili, že zajela tam. Tento příběh je zapsán i v naší kronice obce.

Tereza Rejmanová, 1.A

DRAČICKÝ HRAD

Říká se, že kdysi dávno u Mladé Boleslavi stával krásný gotický hrad, ale bohužel od smrti posledního pána se o něj nikdo nestaral, a tak hrad začal chátrat a

postupně se měnit ve zříceninu. Říká se, že v jeho okolí pobývali lapkové, kteří si hrad přivlastnili a oblíbili, poté tam schovávali své kořisti. Když se jednou takhle navečer radovali, jak se jim jejich loupežnictví rozrůstá, zaslechl to zlý čert. Zatoužil po jejich pokladu a chtěl loupežníky o něj připravit.

Kristýna Krejbichová 1.A

ČERTI NA BEZDĚZU

Tři čerti se usídlili v místě, kde dnes stojí Bezděz. Jednou k nim přijel jezdec na koni a zeptal se jich, který je nejrychlejší. Nabídka prvního a druhého čerta se jezdcem nelíbila, ale

třetí řekl, že je rychlý jako jeho myšlenka a všechno, na co jezdec pomyslí, to mu splní. Jezdec chtěl mít postavenou zeď dřív, než kohout zazpívá. Čert sázku prohrál, ale jeho dílo tu zůstalo, stejně jako všichni tři čerti. Aby lidé ochránili Bezděz od čertů, postavili kapli svatého Michala, který

proslul statečností v boji s ďábly. Čerti odešli sami, až když přestali lidé věřit v klamné přeludy.

Emma Zvěřinová, 2.A

HRAD RALSKO – BEZHlavý VOZKA

V noci je prý na hradní cestě možné zahlédnout

černý kočár. Bývá tažen koňmi, kterým ze chřtánu šlehají plameny. V kočáře sedí bezhlavý rytíř s hlavou v podpaží. Podle staré legendy by to měl být majitel zdejšího panství,

kterého husité po dobytí hradu poslali na věčnost právě tímto způsobem za napáchané krutosti.

Natálie Kolbabová, 1.A

BÍLÝ KŘÍŽ

Je hájenka vzdálená asi 4 km od Bílé Hlíny směrem k Malému Rečkovu. Kdysi v hájence žil hajný se svou ženou a dvěma dcerami. Krajem v té době řádily různé nemoci a štěstí zde dlouho nepobylo. Obě

děvčátka onemocněla neštovicemi a této nemoci podlehla. Obě děvčátka pochovali poblíž chalupy, asi 15 m od místa, kde se dnes nachází hluboká studna. Hajný postavil mezi kopečky malý kříž. Nešťastné matce bývalo často smutno a chodila

plakat a vzpomínat na své děti. Jednou ráno se tam objevil dřevěný kříž o mnoho větší, bílý a byl ovinut bílými růžemi. Od této doby se toto místo nazývá Bílý kříž.

Eliška Ketnerová, 1.A

OPUŠTĚNÝ BARÁK

Mamka mi vyprávěla příběh, který se stal ve vesnici, kde bydlela. V té vesnici každý den jezdila starší paní na kole do jednoho baráku, který byl ale prázdný a opuštěný. Ta

paní prý jela kolem jejich baráku kolem třetí hodiny a ve čtyři jela zase zpátky, a to každý den. Jednou ale prý se ta starší paní už přes dvě hodiny nevracela zpátky, a tak po ní vesnice a i její rodina vyhlásily pátrání. Když tam pak přijela i policie, tak se šli kouknout do toho baráku,

kam jezdila, našli ji tam mrtvou. Nikdo ale přesně nevěděl, co přesně se jí stalo. O tom baráku se od té doby říká, že se tam straší a vraždí.

Denisa Balcarová, 1.A

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

„Covid“, toto slovo je slyšet ze všech stran a ve velké míře ovlivňuje i dění ve škole. V loňském školním roce přinášel více online výuky než společných aktivit. Je skvělé, že dnes se můžeme začíst do příspěvků spojených s děním a úspěchy školního roku 2021/2022.

HÝBEJTE SE S TERIBEAREM

ANEB PRIMA POHYB S MEDVĚDEM

Dne 16. října 2021 jsme se již po čtvrté stali účastníky charitativní akce „HÝBEJTE SE S TERIBEAREM aneb PRIMA POHYB S MEDVĚDEM ...“. V rámci této charitativní akce registrovaní účastníci sbírají v uvedeném termínu kilometry (běh, chůze nebo cyklistika). Každý takto zdolaný kilometr promění partneri akce na konkrétní pomoc dětem. Co jeden TERIMETR (1 km běhu a chůze nebo 5 km na kole), to 20 Kč.

Pro školy je charitativní akce upravena. Zaregistrovaná skupina (třída, klub...) jako celek jednorázově získává pro ohrožené děti 500 Kč, které uhradí partneri nadace.

TERIBEAR je „méd' a hrdina“- hlavní symbol charitativního projektu Nadace Terezy Maxové dětem. Projekt vznikl v roce 2009 jako reakce na vysoký počet dětí, které v České republice musí vyrůstat v ústavní péči.

3.A

Komu TERIBEAR pomáhá?

TERIBEAR podporuje návrat dětí z dětských domovů do rodinného prostředí.

TERIBEAR se snaží udržet biologickou rodinu pohromadě, pokud je pro děti jinak bezpečná, a tak zabránit umístění dětí do ústavu.

TERIBEAR pomáhá maminkám v nouzi, aby své děti zvládly vychovávat samy a dokázaly jim dát péči, jakou potřebují.

Letošního ročníku se účastnili žáci v rámci hodiny tělesné výchovy a celkem naběhali a ušli **404 km**.

Touto cestou děkujeme třídě 3. A, 4. L, 2. D, 1. L, 2. L a 3. L.

**HÝBEJTE SE
S TERIBEAREM**
ANEB PRIMA POHYB S MEDVĚDEM
POWERED BY ŠKODA AUTO

Certifikát Bratrstva Medvědí Tlapky

SOŠ a SOU Mladá Boleslav, Jičínská 762
Škola (třída)

Počet účastníků:
85

Děkujeme za účast a podporu, které si nesmírně vážíme!

www.teribear.cz

Děkujeme všem partnerům akce

SOFTBAL

V úterý 12.10.2021 se na naší škole uskutečnil mezitřídní turnaj v softbalu, kterého se zúčastnilo 8 týmů. Naprostou většinu tvořili chlapci, které doplnily pouze dvě nebojácné dívky.

Družstva byla rozdělena do dvou skupin po 4 týmech a každý odehrál 3 zápasy ve skupině. Téměř všechny zápasy byly velmi vyrovnané, asi jedinou výjimkou byla třída 1.NA, která zápasy zvládala s přehledem. A tak celkem jednoznačně postoupila do finále. Tam na ni čekal druhý finalista, který překvapil velmi dobrou hrou v poli a tím byla třída 1.L. Ve finále potom prváci nestačili na své starší protivníky z 1. NA a ti bez větších problémů zvítězili.

O celkové 3. a 4. místo se utkala družstva z druhých pozic v tabulce základních skupin a to třídy 2.L a 2.D. Tento zápas už byl vyrovnanější a jeho vítězem se stali chlapci z 2.D.

Celkové pořadí je tedy následující : první 1.NA, druzí 1.L, třetí 2.D, čtvrtí 2.L.

I ostatní družstva, která se turnaje zúčastnila, podávala výborné výkony a zaslouží si poděkování.

I když počasí bylo poměrně studené, tak výkony našich studentů nás zcela určitě potěšily a zahřály.

Kabinet TEV také děkuje vedení školy za umožnění této sportovní akce a třídním učitelům, že povolili účast svých tříd na tomto turnaji.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN

Ve středu 13.10.2021 se maturitní třídy 1. a 2. ročníku zúčastnily znalostní soutěže **PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN**. V této soutěži studenti prověřují znalosti ze základních přírodovědných oborů – chemie, fyziky, matematiky či biologie.

Nejllepšími řešiteli se na naší škole stali:

POŘADÍ	JMÉNO	TŘÍDA	BODY
1.místo	Spinu Mariana	2.A	67 b.
2.místo	Hadariová Denisa	2.A	66 b.
3.místo	Grundza Matyáš	2.L	64 b.
4.místo	Suchá Kateřina	2.A	63 b.
5.místo	Kubánek Petr	2.L	62 b.
6.místo	Malíková Denisa	2.A	56 b.
	Hruška Tomáš	2.L	56 b.
7.místo	Homola Ondřej	2.L	55 b.
8.místo	Dunovský Jan	2.B	50 b.
	Erben Ivo	1.L	50 b.
9.místo	Čelikovský Matěj	2.L	48 b.
	Kašíková Martina	1.A	48 b.
10. místo	Černý Radim	2.L	47 b.
	Baselová Kateřina	2.A	47 b.
	Fričová Sabina	2.A	47 b.
	Pavlíková Hana	2.A	47 b.

GRATULUJEME VŠEM ÚSPĚŠNÝM ŘEŠITELŮM.

Radka Herrmannová

AKCE „ČISTÁ ŘEKA JIZERA“

Jedná se o zapojení dobrovolníků do úklidu okolí řeky Jizery.

V pátek 1.10. ráno se dobrovolníci ze tříd 2.A a 2.L sešli na parkovišti u Podlázek. Někteří museli už cestou překonat nástrahy v podobě zpožděné MHD či neznalosti terénu NPP Radouč. Nakonec se nás tu sešlo celkem 27 a mohli jsme akci zahájit snídaní (kobliha a kefir) zajištěnou pořadatelskou agenturou. Tím skončila ta příjemná část, rozdali se pytle a šli jsme na to. Postupovali jsme proti proudu po pravém břehu Jizery. V zahrádkářské osadě to bylo celkem čisté. I mezi tratí a řekou se oproti minulému sbírání „skoro nic nenašlo“, a to se účastníci snažili vyšťourat, co se dalo. Krize přišla až pod mostem silnice 38. Technické služby města tu „udělaly“ pořádek tím, že strojově vyklučily náletové křoviny z pod mostu a jeho okolí. Tím ale v podstatě odhalily „bordel“ pod mostem a několik bezdomoveckých letních bytů. Náš první dojem byl jasný – tohle nikdy nemůžeme vyčistit. Rozhodli jsme se ale sesbírat aspoň něco. K odpadkům vyhozených z projíždějících aut se přidaly i další „chuťovky“ a našli jsme i několik zajímavostí. Po dvou hodinách usilovné práce tu k našemu nemalému uspokojení byly

odpadem naplněny všechny pytle, co jsme vyfasovali (a to paní učitelka Herrmannová věnovala i své vlastní) a ohořelý vrak auta. Jinak se nikde nepovalovalo nic, co by do přírody nepatřilo. Byla to práce nejen pro fyzicky, ale při sběru některých předmětů i psychicky odolné jedince. Všem patří opravdu velké poděkování a uznání za aktivní účast na celé akci. Dobrá práce.

Kateřina Suková

Dárek

Malý dárek pro toho, kdo najde v Občasníku vánoční samolepku.

K vyzvednutí bude v kabinetu ČJL – u paní asistentky Vlad'ky Mikešové.

BASKETBALOVÝ TURNAJ

Dne 2. prosince se v městské sportovní hale uskutečnil basketbalový turnaj středních škol. Dohromady zde hájilo svou účast 5 škol. První zápas se nám příliš nevyvedl. Za tvrdou prohrou stála velká nezkušenost našeho týmu. První zápas byl tedy brán jako cesta k týmové chemii a symbióze. Druhý zápas jsme ovšem zabrali a krásným týmovým výkonem jsme uloupili vítězství nad 3. týmem turnaje. Třetí zápas, druhý prohraný, nás tolik nemrzelo, i když jsme proti vítězi soutěže hráli zpočátku velice sympatický a vyrovnaný boj. Dalo se zpozorovat, že náš tým nepodává tak špatný výkon, a proto šla naše škola do posledního zápasu o 3. místo bez hlavních opor, protože zahrát si musí přece každý. Výsledek nám bohužel nehrál do karet, a proto došlo k rozhodnutí vpustit na hřiště hráče lepších kvalit. Účel to splnilo, ale ne dle očekávání. Utkání jsme otočili ve svůj prospěch, a i já si myslel, že vítězství a 3. místo poputuje za námi. Stav byl o 1 bod pro nás, ale obrana

selhala v posledním útoku, kdy se projevily určité nedostatky zkušeností. Soupeřova neskutečně šťastná střela ze střední vzdálenosti proletěla naší obroučkou a nám se to již nepodařilo zvrátit, tudíž nám patřilo 4. místo. Všichni podali krásný týmový výkon, sice nás 3. místo kvůli neštěstí minulo, ale i tak jsme si vysloužili krásné 4. místo.

Simeon Trajkovski, 4.L

PODNIKATELSKÝ ZÁMĚR 2.NA

V letošním školním roce se třídě 2.NA povedla báječná věc, a to korona viru navzdory. V rámci výuky předmětu Chod podniku byly ve třídě založeny a uvedeny do činnosti hned čtyři studentské firmy.

S činností dvou těchto firem jsme se mohli všichni seznámit v průběhu souvislé praxe studentů této třídy v měsíci listopadu. A tak jsme si na hlavní budově školy vychutnali výbornou kávu a k tomu něco upečeného z kavárny SOŠ Caffee. Na vedlejší budově školy pak kiosek U Školníka konkuroval tamnímu

automatu s nabídkou baget a teplých a studených nápojů.

Další dvě firmy představily svou nabídku v adventním čase. Firma Doplňky a Dekorace Jičínská připravila k prodeji vánoční výzdobu, adventní věnce a drobnou bižuterii. Poslední z firem Zákusky od Evči pak osladila předvánoční čas nabídkou výborných muffinů.

Jednalo se o jejich první podnikatelské pokusy a myslím si, že se všem firmám podařilo jejich podnikatelský záměr naplnit.

Vladislava Konečná

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2021

Soutěž Školní časopis roku je celostátní postupová soutěž, otevřená všem, kdo týmově vydává časopisy či noviny, a to v tištěné i elektronické podobě pro své spolužáky, kamarády, veřejnost. Do celorepublikového kola je potřeba úspěšně projít krajským kolem, které je organizováno pro každý kraj zvlášť, a postup mají první dvě místa.

Přihlašování do soutěže bylo spuštěno v květnu. Náš Občasník splňoval obě kritéria, a tak po dlouhém váhání jsem se rozhodla časopis do soutěže přihlásit vyplněním přihlašovacího formuláře a zasláním jednoho čísla. Poslala jsem velikonoční číslo, na kterém se podílelo hodně z nás, mělo zajímavé rubriky a mně se celkově moc líbilo 😊.

Dlouho se nic nedělo až 8.11.2021 jsem obdržela zprávu, že „postupujeme“ do celostátního kola za Středočeský kraj. Obsadili jsme druhé místo v kategorii středních škol z osmi. První místo patřilo také mladoboleslavské škole, a to Gymnáziu Dr. J. Pekaře. **JO, JSME DOBRÍ!** 😊 jenom jeden nás **předběhl.** To bude překvapení pro ostatní.

Celorepublikové vyhlášení soutěže „Školní časopis roku 2021“ se konalo 19. listopadu v Brně a i v republikovém žebříčku si náš Občasník stojí velmi dobře. Statistická čísla ukazují, že se celkově přihlásilo 159 časopisů. V kategorii středních škol v celorepublikovém kole, tj. 26 časopisů, se naše společné dílo umístilo na 16. místě.

To si zaslouží gratulaci, palec nahoru všem a paní koordinátorce Marcelce Ernestové zvláštní DÍK!

Na závěr všem děkuji za spolupráci, těším se na další příspěvky, nápady a přeji KRÁSNE VÁNOCE a jenom to nejlepší v roce 2022, hlavně pevné zdraví a splnění všech přání.

Věra Ondráčková

Střední škola

1. Vedněměsíčník – Gymnázium České Budějovice
2. Vesmírný Kurýr – Gymnázium Praha
3. Magazín 64 - Spolek při Gymnáziu České Budějovice
4. Lucky Star - Mezinárodní Konzervatoř Praha
5. Presloviny - Smíchovská SPŠ a Gymnázium
6. Restart – Gymnázium Příbor
7. Student Revue GYMNÁZIUM DR. JOSEFA PEKAŘE
8. Dalekohledím Gymnázium Židlochovice
9. Odraz – Střední odborná škola umělecká a gymnázium, s.r.o., Ostrava
10. Hloubka d — dálka H (HddH) - Gymnázium Velké Meziříčí
11. Větrák - VOŠ pedagogická a sociální, SOŠ pedagogická a Gymnázium Praha6
12. Buzola - Gymnázium Josefa Resslera - Chrudim
13. Božkopis – Gymnázium Český Těšín
14. GP Times - Gymnázium Písek
15. Gybeat - Gymnázium Budějovická
16. Občasník - SOŠ a SOU Mladá Boleslav
17. Diplomka - Střední škola diplomacie a veřejné správy Most
18. Mates - Obchodní akademie Český Těšín
19. Kompot Gymnázium Praha 9 Chodovická
20. Labyrint Ekonomu - VOŠ, OA, SOŠ a JŠ s pr. SJZ EKONOM o.p.s
21. Mazec - SOŠ manažerská a zdravotnická Břeclav
22. GinPL - Gymnázium Litoměřice
23. Sladký domov - SOŠ Jarov Praha
24. stoják Gymnázium Velké Meziříčí
25. Detašák Gymnázium, Praha 9, Chodovická 2250
26. Ressnews -ČESKOSLOVANSKÁ AKADEMIE OBCHODNÍ - Praha

Obsah:

1. Vedněměsíčník – Gymnázium České Budějovice
2. Božkopis – Gymnázium Český Těšín
3. Restart – Gymnázium Příbor

Grafika:

1. Hloubka d — dálka H (HddH) - Gymnázium Velké Meziříčí
2. Odraz – Střední odborná škola umělecká a gymnázium, s.r.o., Ostrava
3. Student Revue GYMNÁZIUM DR. JOSEFA PEKAŘE

Titulka:

1. Buzola - Gymnázium Josefa Resslera - Chrudim
2. Lucky Star - Mezinárodní Konzervatoř Praha
3. Magazín 64 - Spolek při Gymnáziu České Budějovice

Odkaz na slavnostní vyhlášení

<https://www.youtube.com/watch?v=xVcSXIPGpOs>

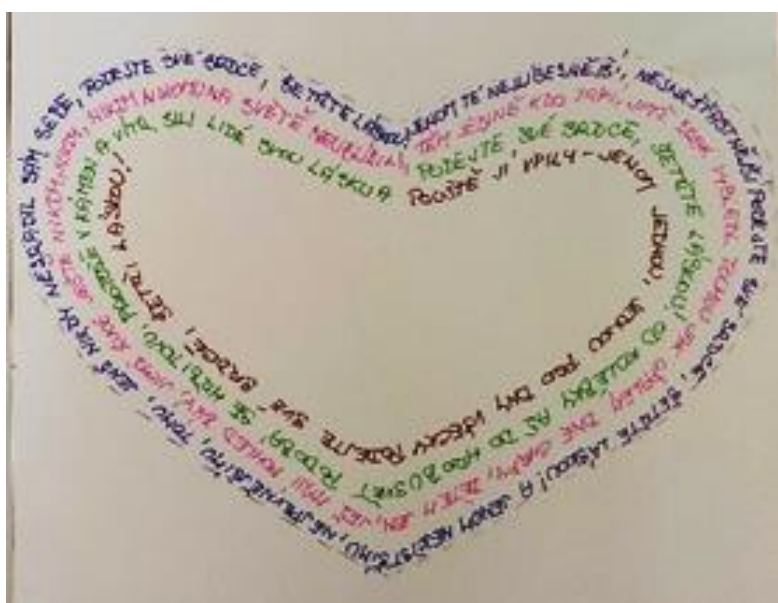
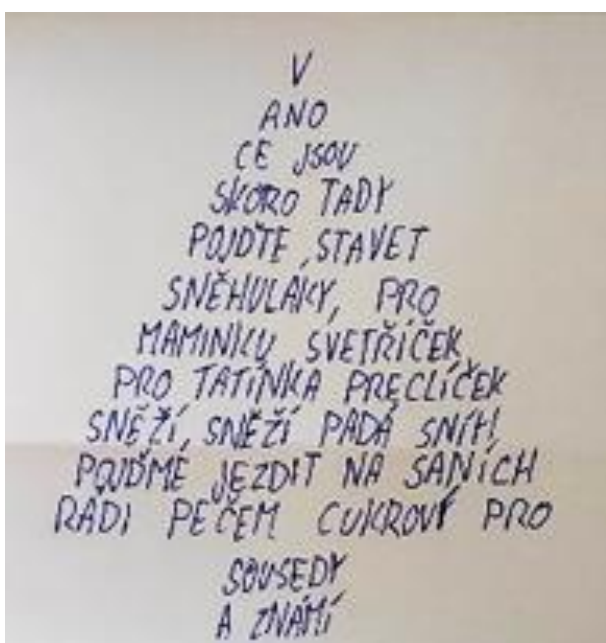
TVOŘ JAKO GUILLAUME APOLLINAIRE [gijom apolinér]!

Guillaume Apollinaire

I žáci 2. CA a 2. F si v rámci předmětu Český jazyk a literatura zahráli na „malé apolinéry“, neboť měli za úkol si vybrat jakoukoliv báseň a vytvořit z ní kaligram. Pro představu uvádím zdařilé pokusy.

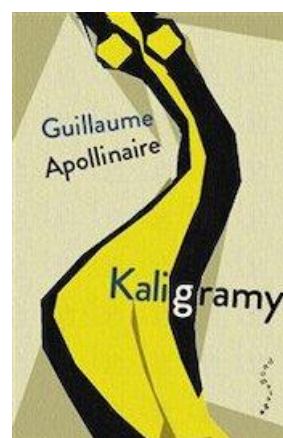
KALIGRAM

Slovo **KALIGRAM** vytvořil sám Apollinaire složením řeckých pojmů „krásný“ a „písmo“, tedy v překladu to znamená „krásné psaní“, jedná se o poezii ztvárněnou obrazově a prostorově. Uspořádání do obrazce však není náhodné, musí vycházet z tématu básně.

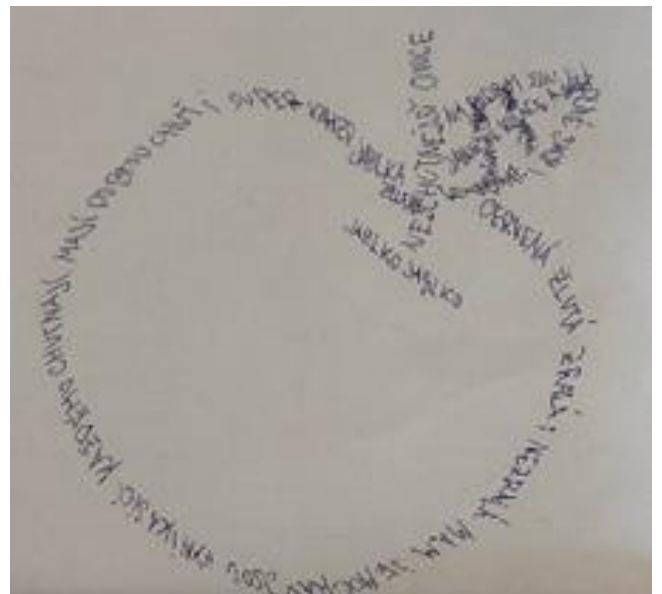
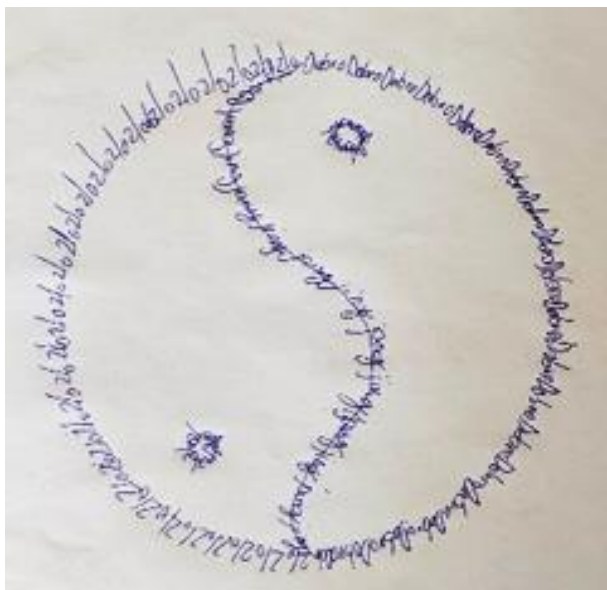
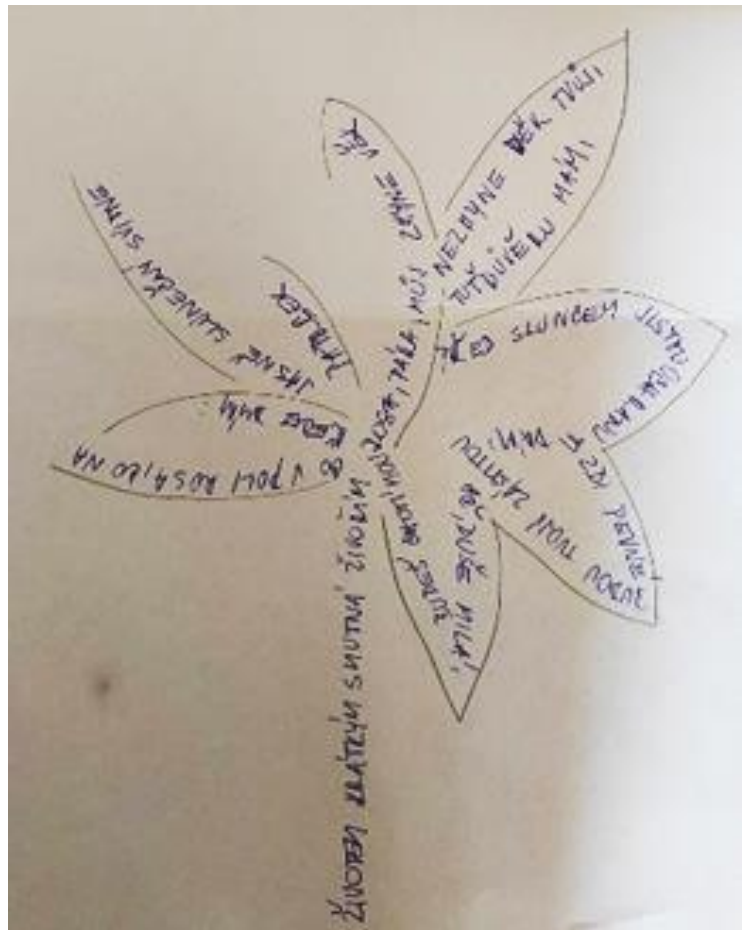
Guillaume Apollinaire [gijom apolinér]!

Tento francouzský básník a dramatik je považován za jednoho ze zakladatelů moderní poezie. Byl průkopníkem avantgardních uměleckých směrů a ve svých dílech propagoval především kubismus.

Jeho sbírka **Kaligramy** (1918) se dočkala kompletního překladu do češtiny až téměř po sto letech z pera Petra Šrůty, který se pustil do překladu všech osmdesáti básní v jejich původním grafickém zobrazení.

Jesť je obyčajný
 l
 h
 možnosť rally, keď
 pôjde viac ľudí
 na výstupu.
 Uš se rad
 ť
 bude
 divoký a poď
 kovať. je to pekné
 keď, čo se fádovdi.
 Zaujímam sa o ľudí
 "Býval je to tridsať rokov".
 Jeď jeť je dvojnásobný počet.

ŽIVOTNÝ ZÁŤAŽNÝ SMUTNÝ ŽIVOTNÝ
 SMUTNÝ ŽIVOTNÝ SMUTNÝ
 SMUTNÝ ŽIVOTNÝ SMUTNÝ
 SMUTNÝ ŽIVOTNÝ SMUTNÝ
 SMUTNÝ ŽIVOTNÝ SMUTNÝ

ROZHOVOR S ALICÍ MINAŘÍKOVOU vede Marcela Ernestová

PhDr. Alice Minaříková se školním rokem 2021/2022 rozšířila náš pedagogický sbor. Doposud pracovala v nestátních neziskových organizacích s drogově závislými a duševně nemocnými lidmi. Vedle toho působila ve státě zřízené psychiatrické léčebně jako terapeut. V současné době si dodělává vzdělání v oboru Pedagogika na středních školách. V naší škole vyučuje předměty: Psychologie, Sociální péče, Občanská výchova a další. Více o ní už v rozhovoru

Alice, víš, že jsem z Tebe chtěla udělat mediální hvězdu, že? Tak možná se to v Občasniku povede.

Naše čtenáře by možná zajímalo, jak ses o naší škole dozvěděla a proč sis vybrala zrovna ji.

Při náhodném „čučení“ na internet jsem našla inzerát, že Vaše škola hledá učitele psychologie, a protože jsem v té době hledala novou práci, hned jsem se mejlem ozvala paní Hykové, která v inzerátu byla uvedena. Z předešlého zaměstnání už jsem byla unavená.

Pracovala jsem s křehkými, duševně nemocnými klienty a bála jsem se, že budu protivná, a to by si určitě nezasloužili. „Učitelování“ mě lákalo, protože jsem jako mladá holka chodila po školách, které si mě zvaly, abych vyprávěla studentům zkušenosti ze své tehdejší terénní práce s drogově závislými. Studenti byli tehdy moc fajn, tak jsem si přání učit v sobě nosila dalších 15 let.

Obligátní otázka – co se Ti na novém působišti líbí, s čím se třeba „pereš“, neztotožňuješ?

Jsem moc vděčná za některé kolegy, jsem moc šťastná za každé slovo podpory a za každou radu od služebně starších kolegů, neumím si bez téhle podpory tuhle práci představit. Jsem ráda i za některé studenty. Ne všichni to mají v životě snadné, což se v některých mých hodinách odkrylo (psychologie i jiné předměty k tomu trochu svádí) a jak se někteří s těžkým osudem perou, je obdivuhodné. Jsem obecně překvapená, jak náročné povolání „učitelování“ je. Nejsm přirozenou autoritou, tak hledám způsoby, jak studenty zaujmout, a ne vždycky jsem úspěšná. Nejvíc mi dává zabrat čeština, nemám ji vystudovanou a myslím, že se budu muset v didaktice tohoto předmětu dozvědět. Studenti moji nejistotu cítí a hodiny češtiny jsou pak hlučnější, to bych chtěla zlepšit.

Neznáme se dlouho, ale přece jenom jsem si nemohla nevšimnout, žeš tvořivá bytost. Které ruční práce máš ráda a ovládáš je?

Moji přátelé se mi někdy trochu vysmívají, že mám „staropanenské“ zábavičky. Zbožňuji háčkování a šití, učím se techniku patchwork a musím říct, že mě k tomu přivedla bývalá pacientka, schizofrenička se zázračným talentem.

Nedávno jsi mi prozradila, že velmi ráda posloucháš rozhlasové hry. Jak ses k tomu dostala? Prozradíš nějaké své favority?

Když jsem se ze svého rodiště, z Prahy, přestěhovala do vesnice nedaleko Mnichova Hradiště, neměla jsem televizi a docela trvalo, než jsem si pořídila internet, a tak jsem měla k dispozici jen pravěké rádio. Tam jsem kouzlo rozhlasových her objevila. :-) V poslední době jsem se zamilovala do hry od Ingmara Bergmana „Záležitost duše“, je to krásný obraz lidského trápení.

Oblíbená barva: Zbožňuji všechny odstíny modré :-)

Oblíbená kniha(y): Miluji Dostojevského, třeba „Zápisky z podzemí“ jsou nesmírně silná kniha.

Oblíbená hudba (hudební styl, skladatel, skupina, zpěvák, píseň): Neustále poslouchám zpěvačku Tori Amos, která zpívá jen s klavírem a její písnička „The Power of Orange Knickers“ mě nikdy nepřestane bavit, ale je to na mnoho lidí moc jemné, považují to za nudu.

Jaký vztah máš k němé tváři? Víš totiž, že doma máš... „Kozu!!!“ Je pravda, že s mojí lojalitou se zvířecím rodem se mi to trochu vymklo z rukou. Zvířata opravdu zbožňuji. Sama jsem si nikdy žádné nepořídila, všechny němé tváře si našly mě. Dva pejsky mám z pražských parků, dvě kočky mi hodili nějací lidé v igelitce přes plot. Zatím jsem na čtyřech malých psech, dvou kočkách a jedné koze, které měli uříznout hlavu, tak jsem ji odkoupila, aby to neudělali.

Pokud Ti to nepřipadá moc osobní, jaký je Tvůj vztah k dopravním prostředkům, třeba k automobilům? 😊

Uaaaa!!! Až zbohatnu, jsem připravená si platit osobního řidiče. Obdivuji každého, kdo ovládá tu pojízdnou rakev, které se říká „auto“.

Alice, jsi vystudovaná psycholožka. Můžeš prozradit, co Tě k této profesi přivedlo? Co bylo motivací ke studiu tohoto oboru?

Musím přiznat, že můj životní start nebyl úplně hladký a vzhledem k různým rodinným událostem se mi vyvinula v melancholickou povahu. Hledala jsem cesty, jak to své melancholické, až depresivní ladění rozehnat. Kamarádka z gymnázia mě upozornila na školu, kde bylo možné studovat psychologii společně s religionistikou, a to propojení mi přišlo zajímavé, tak jsem se zkusila jít na tamní den otevřených dveří a pak se stal zázrak a přijali mě. Musím přiznat, že kamarádka mi radila při písemných testech tak aktivně, až se jí vzpříčila dioptrická čočka v oku, jak mi šilhala do papíru. :-)

Mohla bys v obecném nárysu uvést nějaký Tvůj případ (pacient), na který nezapomeneš?

Moc děkuji za tuhle otázku, protože na své klienty moc vzpomínám. Každý z nich zápasí s těžkou nemocí, která jim už tak těžký život ještě víc znesnadňuje. V jejich psychice se něco nevratně zlomilo a oni musí jen „lehce našlapovat“, aby se zase něco nepokazilo. Ale vybavil se mi třeba pacient, který byl dlouhé roky zavřený pro nebezpečné chování, kdy ohrožoval sebe i druhé, byl záměrně předávkovaný silnými psychiatrickými léky, aby se jeho agrese utlumily a v současné době podniká jako truhlář a je moc úspěšný, nesmírně šikovný.

Alice, když bys měla popřát něco naší škole, co by to bylo?

Škole ze srdce přeji, aby byla u studentů oblíbená a aby v ní bylo studentům i učitelům dobře. Je asi patrné, že jsem v tomhle oboru nováček, ale moc bych si přála, aby studenti a učitelé byly dva spřátelené světy.

Chci moc poděkovat za tuhle pracovní příležitost.

Milá Alice, děkuji Ti mockrát za velmi hezký rozhovor a přeji Ti, aby se Ti u nás líbilo.

... CO
OSLOVUJE
NAŠE ŽÁKY

Milí čtenáři,

určitě jste už postřehli, že se na některých stránkách Občasníku objevují různé kreslené obrázky.

Toto číslo obohatila převážně o **podzimní motivy** vlastní tvorbou vaše spolužačka **Karolína Bodzková, 4.L.**

Karolína už několikrát svoje umění prostřednictvím našeho časopisu předvedla.

Úspěšná byla i v různých výtvarných soutěžích.

V příštím čísle se můžete těšit na její „medailonek“.

UGO

Toto téma jsem si vybrala, protože jsem jeden ze zaměstnanců společnosti UGO, s. r. o.

UGO je česká firma založená v roce 2005. V roce 2012 koupila celou síť UGO barů společnost Kofola Československo, která k nim v roce 2014 přidala i síť freshbarů a salaterií Mangaloo. V současnosti provozuje více než 60 Freshbarů a 20 Salaterií. UGO nabízí jídlo a nápoje, jejichž základ je tvořen ovocem a zeleninou. Nabídka se také přizpůsobuje aktuální sezóně. Tento zdravý koncept přispívá k udržení přirozené rovnováhy nejen ve stravování, ale i ve způsobu života.

Při příchodu na první směnu jsme s nějakým jiným zaměstnancem, co má už nějakou tu praxi. Toto školení nás doprovází podobu pěti směn, poté už jsme sami na stánku. Pakliže někdo na smlouvu napíše na vaše doporučení, tak od jeho prvního odpracovaného měsíce dostanete bonusy po dobu půl roku. Při příchodu dostanete pracovní tričko, zástěru, jmenovku a kartu s číslem, se kterým se po zbytek vašeho úvazku přihlašujete či odhlašujete. Při zadání vašeho čísla máte nárok na slevu 50 % na veškeré drinky či zeleninové šťávy nebo smoothie.

Kolektiv je milý a všichni vycházíme v pořádku. Máme taky skupinu, kam se posílají různé novinky či jiné informace o prodeji atd. Pracovat zde obnáší velkou zodpovědnost, a proto každého nemusí přijmout. Práce sama o sobě není těžká, na všechno jídlo jsou tam návody, jak a co kam a do čeho dát, aby vše bylo správně podle norem. U šťáv či smoothie drinků jsou nad dřezem rozepsány tabulky s množstvím ovoce či koření. Stánek je střežen kamerami jak od vedoucích, tak od ochranky. Nejlepší na tom za mě je, že si mohu naplánovat směny tak, aby mi to vycházelo se školou či praxemi.

Výplata se klasicky posílá na účet a výplatnice se pošle e-mailem, kde si vy zvolíte své vlastní heslo, aby se vám otevřela a mohli jste si zkontrolovat, zda částka sedí.

Anna Repšová, 2.D

Fotbalový sen a nepopsatelná chvíle Milana Haňky

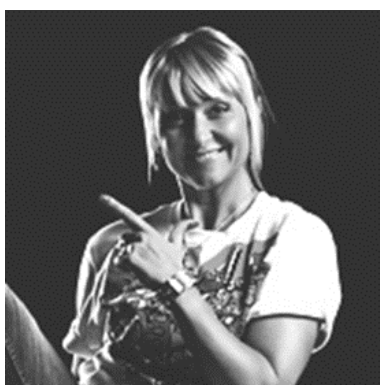
Jednoho dne o víkendu jsem se probudil neobvykle brzo ráno. Furt jsem se převaloval v posteli a nemohl usnout, tak jsem to po chvílce vzdal a šel se nasnídat. Už od svých čtyř let se naplno věnuju fotbalu, takže to neberu na lehkou váhu. Protože jsem velký dřič, tak už takhle brzo ráno jsem šel běhat ven se závaží. Je to makačka, ale nic mě nezastaví. Po asi hodině běhu jsem se zastavil a pořádně protáhl celé tělo, abych se nějak nezranil, jelikož jedno období jsem byl velmi náchylný na zranění. Po efektivním protáhnutí jsem se vrhl opět na běh. Dopoledne jsem doběhl domů, kde na mě mamka čekala už s obědem, měl jsem moje nejoblíbenější jídlo, což je kuřecí řízek s bramborama. Odpoledne na mě čekal náročný kondiční trénink. Pan trenér nám během tréninku oznámil náš los do evropské juniorské ligy, byl jsem strašně moc natěšený. Tohle byl můj sen, zahrát si proti zahraničním týmům. Když trenér spustil, tak jsem se na něj díval jak na svatý obrázek. Náš los vypadal takhle: FK Mladá Boleslav – Brondby -Rapid Vídeň – Lyon. Lepší los pro mě snad ani neexistoval. Hned příští pátek se konal první zápas proti Brondby. Byl jsem trochu nervní, protože jsem v životě nehrál evropskou juniorskou ligu. Když jsme hráli s přáteli ten páteční zápas proti Brondby, tak to nebyl vůbec žádný oříšek. Poradili jsme si s nima jak nic. Zápas proti Rapidu Vídeň byl trochu obtížnější, ale nic, co bysme nedokázali. A potom čekal zápas, na který jsme všichni čekali. Zápas proti Lyonu! Vůbec jsem nevěděl, co od toho mám čekat, jediný, co jsem věděl, tak to, že tam jdu za každou cenu vyhrát a svoji kůži levně nedám. Když jsem nastupoval na trávník, tak jsem se celý klepal. Zápas začal! Lyon začal hrát překvapivě agresivně, tak agresivně, že jsme z toho dostali nepříjemný gól. Chvilku se nic nedělo a pak z ničeho nic jsme dostali další gól. Celý první poločas jsme hráli příšerně. O přestávce ke mně přišel trenér a zeptal se ,“co se s tebou sakra děje?“ pohrozil mi, že mě vystřídá. Tohle já jsem nemohl dovolit. Je tu

odpískán druhý poločas a náš tým přeplnul do ultra ofenzivní formace, tlakovali jsme soupeře jako nikdy! Radek mi přihrál do běhu a já sebevědomě prokličkoval mezi soupeřem a vyslal střelu do pravého dolního rohu! Co myslíte, byl to gól? Samozřejmě že byl! Měl jsem neskutečnou radost. Po chvílce presingu na soupeře jsme vybojovali roh. Lukáš si to vzal na starost. Vyslal míč do soupeřového vápna a já nečekaně přeskočil soupeře a hlavičkou trefil míč, který spadl do soupeřovy sítě. Byl to neskutečný pocit! Právě jsem dorovnal zápas, který měl každý za prohraný. Teď jsme museli naši formaci trochu zatáhnout víc dolů, abysme se tolik neunavili. Celou dobu jsme se jenom přetahovali o míč. V poslední minutě na nás udělali faul třicet metrů od branky. Byl z toho přímý kop. Nepostavil se k tomu nikdo jiný než já. V tu chvíli ke mně promluvili všechny vnitřní hlasy, protože šlo o výhru. Vzpomněl jsem si na osudovou chvíli, kdy můj idol Ronaldo stál taky u přímého kopu a byl ve stejné situaci. On to střelil do levého horního rohu. V tu dobu jsem se pořádně nadechl a vydechl. Dal jsem do té střely úplně všechno! Ta střela se zatočila přesně na milimetry do levého horního rohu jako od Ronalda. V tu chvíli jsem začal rvát s mým týmem a začali jsme sprintovat za trenérem. Byla to nepopsatelná chvíle, bouchalo mi srdce jak o život. Tenhle moment byl pro mě nezapomenutelný v mém životě. Celý zápas jsme vyhráli, a tak jsme celý večer taky proslavili. Dostali jsme se ze skupiny do Play Off do osmifinále s Leverkusenem. Byl to těžký soupeř, ale byli jsme na něj připravený. Bohužel jsme prohráli jednu ku nule, takže jsme to na sobě emočně dali znát. Ale to nám nevadilo. Aspoň jsme dostali zkušenosti do života.

Milan Haňka, 2.L

Roxton – dance school

- ROXTON je taneční škola.
- Vznikla roku 2003.
- Zakladatelkou, vedoucí a choreografkou taneční školy je Mgr. Roxoliana Sadirová (ROXY).
- ROXTON působí v Praze a v Neratovicích.
- Někteří členi ROXTONu jsou zároveň žáky tanečního oboru Základní umělecké školy Neratovice a také studenti (a absolventi) Taneční konzervatoře hl. m. Prahy.
- Obsah výuky je proměnlivý a lektoři ROXTONu k němu přistupují tvůrčím způsobem.
- Podle specializace pedagoga, fyzických předpokladů a schopností tanečníků se vytváří program tanečních akcí.
- Součástí tréninků jsou BATTLY (taneční souboje jednotlivců nebo skupin) a JAMy (improvizace) formou FREESTYLU (volný styl tanečníka).
- Taneční praxe zdokonaluje a prohlubuje osobitý projev každého mladého tanečníka v různých stylech.

Významné osobnosti – Pierre Beauchamp, Jean-Georges Noverre, Sergej Diagilev, Marius Petipa...

MODERN moderní tanec vznikl na počátku 20. století. Je to taneční technika, která se vyvinula v opozici k tradičnímu klasickému tanci. Tělo pracuje silovými kontrakcemi nebo impulsem... Zaměřuje se na práci s tělem v různých „polohách“, floorwork, improvizace alternativní pohybová interpretace atd., na jakoukoliv hudební předlohu nebo i bez ní.

Významné osobnosti – Martha Graham, José Limon, Alvin Ailey... G

BREAK DANCE původně známý jako breaking, b-boying, nebo také rocking, je akrobatický taneční styl, který vznikl v 70. letech v New Yorku. Základními technikami jsou toprock, uprock, footwork, freez a power moves. B-boys – takto osloval DJ Kool Herc tanečníky, kteří tančili na jeho parties na drum solos / drum breakes z funkové hudby. Break dance vyniklo až později vlivem tisku a médií. B-boying je základní částí hip hop kultury.

Významné crews – Super crew (USA), The Rock Steady crew (Bronx USA), New York city breakers (NY USA), Top 9 (RUS)...

Natáčení

- Videoklipy tuzemských i mezinárodních interpretů (Kanye West „Runaway“, Ben Cristovao, Líná včela, Verona, Moja Reč, Lake Malawi).
- Natáčení amerického filmu SERENA (Bradley Cooper, Jennifer Lawrence).

Jejich projekty

- *Svátek tance* – Projekt běžící od roku 2001. Je to setkání všech členů ROXTONu, tanečních přátel a hostů v jedinečné show.
- *ROXTON Summer Week* – Letní taneční soustředění, kde je pro každého mladého tanečníka připravený vzdělávací a zábavný program.

ART OF ROXTON

BALET je tanec inspirovaný klasickou technikou vycházející ze západní evropské kultury. Již v 16. století se balet objevoval v italských operách a francouzských ballet de cour (dvorský balet). Klasický tanec je tradiční ustálený baletní styl, který se vyvinul v období klasicismu a romantismu ve Francii. Má svoji nezaměnitelnou formu a techniku, která je velmi náročná a vyvíjí tělo k pružnosti i síle, a dává tanečníkovi základní taneční vzdělání, cit a přehled o možnostech svého těla. Nejstarší balet – 1581 Ballet comique de la reine (dramatický balet královnin).

HIP HOP je jedním ze základních stylů Street dance, vycházející z b-boyingu a vznikl na počátku 70. let 20. století. Vznikaly první hip hopové skladby (interpreti: Kurtis Blow, Heavy D, Big Daddy Kane, De La Soul atd.). Hip Hop se stále vyvíjí a dnes je možné ho rozdělit na Hip Hop social dance, Original School, Middle school, New school... Objevují se také pojmy New York Style a La Style. Dnes se původnímu hip hopu 70. – 90. let říká Hype, New jack swing, nebo také Old school hip hop.

Významné osobnosti – Buddha Stretch, Henry Link.

POPPING tento funky styl vznikl kolem roku 1986 v San Franciscu. Při tanci poppingu používáme kontrakce různých svalů, kterým se říká pop nebo hit (triceps, trapézy, prsní a krční svaly a další části těla). Připomíná robotické pohyby, které ale obsahují funky feeling a tančí se na jasně znějící beaty funkové hudby. Mnoho tanečních prvků se používá také v hip hopu, ale samotný hip hop není možné funkovými styly nijak zaměnit.

Významné osobnosti – Boogaloo Sam, Mr. Wiggles...

HYPE taneční styl, který se tančí na New Jack Swing, populární hudbu konce 80. a začátku 90. let minulého století. Dnes se také používá pojem Old school (původní název – Original School). Obsahuje řadu základních kroků např: Running man, Reebok, Kris cross, Roger rabbit.

WAACKING typický ladies styl vznikl v roce 1970 v Los Angeles v gay klubech. Průkopníkům této techniky bylo mnoho a existuje několik verzí vzniku. Waacking se tančí na Disco music, dnes se také používá ve spojení s House dance, a byl inspirován tehdejšími sex-symboly (Marilyn Monroe / Greta Garbo).

Významné osobnosti – Billy Goodson, Victor Manuel, Shaba Doo, Brian Green...

LOCKING tento taneční styl vytvořil Don Campbell roku 1970 v Los Angeles. Radíme ho mezi Funk styles, které vznikaly na rozdíl od hip hopu na západním pobřeží USA. Locking se vyvinul z improvizovaných pohybů, kdy následovala nějaká vtipná póza – freez time (lock, point..). Je to veselý, skočný a srandovní taneční styl, ve kterém se používá pantomima a vtipná gesta.

Významné osobnosti – The Lockers...Don Campbell, James Brown...

DANCEHALL taneční a hudební styl z Jamajky. Jamajčané a jejich kultura je hluboce spjata s tancem a hudbou. Tančili životem, tancovali k různým příležitostem – slavnosti, narozeniny, tance k přivítání léta nebo zimy. Až později se

dancehall začal tancovat pro zábavu a inspiroval se také hip hopem.

Významné osobnosti – Yellowman, Shabba Ranks, Ninjaman, RDX, Sister Nancy...

VOGUE původně se tento styl nazýval Performance a vyvíjel se v 30. letech v Harlemu. Tanec Vogue představuje pózy, inspirované fotkami modelek z módních časopisů jako Vogue, Elle atd. Obsahuje výraznou práci celých paží, catwalk (chůze modelek), otočky, dips (pády na zem) a floor performance.

HOUSE DANCE taneční styl, který má kořeny v Chicagu, ale také v New Yorku v 70. letech. Tanečníci v klubech tančili na disco music step, jazz, b-boying, afro a latino... Kombinaci těchto těchto různých tanečních stylů se nejprve říkalo Jacking, nebo také Clubing / Freestyle. Později vznikl název House, také s vývojem house music. Hlavním pohybovým prvkem je Jacking (pohyb těla) a Footwork (práce nohou).

Významné osobnosti – Manrjoy Smart, Caleaf Sellers, Shannon Mabra...

Hana Pavlíková, 2.A

VÁNOCE

*„Vánoce jsou nejen
obdobím radosti, ale
také obdobím
zamyšlení.“*

Winston Churchill

Vánoce jsou křesťanské svátky připomínající narození Ježíše Krista. Předchází jim adventní čas končící Štědrým dnem.

K Vánocům se pojí mnoho lidových tradic a zvyků.

Vánoce 20. a 21. století jsou v mnoha zemích bez ohledu na náboženskou vyznání považovány za svátky pokoje, rodiny a lásky.

*Pojďme společně
s Občasníkem prožít
chvilku pohody,
radosti, připomenout
si „vše“, co k Vánocům
patří, vyzkoušet nový
vánoční recept, prostě
naladit se na sváteční
pohodu. s příspěvky
některých z vás.*

Vánoce Katky Suché, 2.A

Zdravím vás. Dnešní téma budou Vánoce. Povím vám, jaké já používám tradice a zvyky. Klidně mi můžete dát vědět, jaké Vánoce máte vy. Jaké máte tradice a zvyky, a i recept na vaše oblíbené cukroví. 😊

Naše tradice jsou obyčejné, zdobíme stromeček pár dní před Vánoci, pouštíme lodičky ve dřezu, který je naplněn vodou. Pouštíme si vánoční koledy a zpíváme. Třeba co my neděláme, tak nepouštíme kapra do vany. K obědu si dáváme jen polévku. Je to kvůli tomu, abychom snědli velkou večeři. Před večeří jdeme všichni na procházku a po procházce se dělá večeře. Na našem stole při večeři najdete hrnce plný řízků, klobás a plnou misku bramborového salátu. Já moc ryby nemusím, takže kapra mají jen rodiče. Po večeři přijede zbytek rodiny a sedíme a povídáme si. Když přijde čas, všichni se vydají do mého pokoje a vyhlížíjí. Poté, co zazvoní zvonek, se jde ke stromečku, kde se rozbalují dárky, a u toho hrají koledy. Po rozbalení dárků si každý užívá své dárky a u toho si zase povídáme a užíváme zbytek večera.

Zde je **recept na linecké kokosové kytičky.**

Budeme potřebovat: 100 g hladká mouka, 250 g moučkový cukr, 125 g strouhaný kokos 1 lžička prášek do pečiva, 200 g máslo a na polevu 100 g hořká čokoláda, 30 g ztužený tuk.

Postup: Z mouky, moučkového cukru, kokosu, prášku do pečiva a másla vypracujte těsto. Zabalte ho do potravinářské fólie a odložte na noc do ledničky.

Formičky naplňte do dvou třetin kousky těsta (při pečení vyběhne).

Troubu předehřejte na 140 °C a kytičky pečte do zlatova, asi 25 minut.

Ještě hodně teplé cukroví vyklepněte z formiček. Čokoládu rozpustěte ve vodní lázni spolu s tukem a cukroví ozdobte

Vánoční zvyky a tradice

Vánoční stromek

Nejvýraznějším symbolem českých Vánoc je vánoční stromeček. Může být živý, nebo umělý. Většinou to bývá jehličnan – smrk, jedle nebo borovice. Rozsvítit stromeček můžeme světýlky, svíčkami, nebo prskavkami, baňky a ozdoby v předvánočním období seženeme ve všech supermarketech a obchodních domech.

Jmelí

Větvička jmelí je typickou vánoční ozdobou, zavěsí se tak, aby se pár pod ní mohl políbit a podle tradice má jmelí páru přinést lásku po celý rok. Věnujeme-li jmelí někomu, ochrání ho před nemocemi a do domu přinese štěstí.

Betlém

Betlém je místo, kde se narodil Ježíš Kristus, vyobrazuje Marii a Josefa, tři krále a pastýře se stádem ovcí. Betlémy dnes můžeme vidět v mnoha provedeních – dřevěné, papírové nebo v životní velikosti na náměstích v obcích.

Půlnoční mše

V kostelech se v podvečer svátku narození Krista koná půlnoční mše, kde se lidé schází a zpívají koledy.

Štědrovečerní večeře

Na Štědrý den - 24. prosince večer, když vyjde první hvězda na nebi, rodina usedá ke štědrovečerní večeři. Tradiční večeře se skládá z bramborového salátu a řízků, ve Středočeském kraji ještě z vinných klobás. Štědrovečerní večeře má také svá pravidla – prostírá se pro jednoho navíc, kdyby přišla nečekaná návštěva. Od stolu se během večeře nemá vstávat, dokud všichni nedojí. Ten, kdo během večeře vstane, podle pověry příští rok spolu s ostatními u stolu sedět nebude. Po večeři se rozbalují dárky, které jsou pod vánočním stromkem.

Cukroví a vánočka

Jednou z nejoblíbenějších tradic Vánoc je pečení cukroví a vánočky. Existuje několik desítek druhů vánočního cukroví – linecké, vanilkové rohlíčky, perníčky, pracny.

Vánočka je pletené pečivo, které je symbolem tradičních českých Vánoc.

Tradice

At' už se jedná o krájení jablka, abychom v jádru našli hvězdičku a byli zdraví a šťastní, nebo lití olova, pouštění lodiček, házení střevícem – vše jsou to známé české tradice, které mají dodnes úspěch na Štědrý den v českých rodinách.

Magdalena Ševčíková, 2.A

Masarykovo cukroví – recept od mé kamarádky

Ingrediencie: 300 g hladké mouky, 200 g másla, 100 g cukru krupice, 2 žloutky, 200 g vlašských nebo lískových ořechů namočit na 2 hodiny do studené vody, pak osušit a nasekat nahrubo.

Postup: „zhňácáme“ (Hančín výraz 😊) uvedené suroviny, nakonec přidáme ořechy. Utvoříme válečky o průměru 5 cm. Zabalíme do folie a dáme do lednice ztuhnout, klidně do druhého dne. Nakrájíme kolečka silná asi ½ cm, narovnáme na plech s pečicím papírem. Pečeme ve vyhřáté troubě na 170 °C tak dlouho, až zrůžoví (je to cca 15 minut). Horké obalíme v moučkovém cukru s vanilkou. Za týden po uložení v chladu jsou MŇAM a nedají moc práce.

Marcela Ernestová

Tradice Vánoce

Vánoce jsou plné symbolů, tyto symboly představují boj světla a tmy.

Ale proč právě v zimě, když na oslavy je ideální léto? Když se zblízka podíváme na nejrůznější postavy a události, které jsou s Vánoce spjaty, pochopíme.

Je zde bílý anděl a černý čert, plamínky svíček a tmavomodrá barva noci, chlad spící země a hřejivé teplo odcházejícího slunce... A v tomto čase smutků, konců a zmarů se na zemi slaví narození dítěte, Spasitele. V podstatě to znamená, že i přes nepřízeň osudu máme před sebou naději. Že nesmíme propadnout zmaru a dál „bojovat“ za naději na šťastný život, na bohatou úrodu a pevné zdraví.

K vánočním svátkům patří i další symboly, pojďme si je přiblížit.

Vánoční stromeček je vlastně tradicí velmi mladou. Poprvé se v českých zemích objevil vánoční stromeček počátkem předminulého století, v roce 1812. Ve svém bytě v Praze jej v salonu nazdobil ředitel Stavovského divadla Jan Karel Leibich. Štědrovečernímu stolu vévodila jedle s ozdobami a svíčkami. Vzbudil velkou pozornost a pověst o něm se rozeběhla celou Prahou. V dalším roce se objevil v mnoha měšťanských domácnostech.

Na vesnici se začal šířit až téměř o sto let později. Ovšem ještě stále to nebyl stromek takový jaký ho známe dnes. Na vesnicích se zpravidla zavěšoval nad štědrovečerní stůl špičkou dolů a zdobil se převážně jablky, ořechy, později i perníčky.

Jmelí je dalším „vánočním symbolem“. Lidé si jeho zelené, postříbřené či pozlacené snítky nejčastěji připevňují na lustr. Zřejmě proto, že „kdo se pod jmelím políbí, druhému se zalíbí“ a jejich láska bude po způsobu jmelí věčně zelená. Každopádně darované jmelí nosí štěstí, a tak se při vánočních návštěvách hodí s sebou snítku přinést.

Štědrý den patří k významným dnům v roce. Naši předkové mu připisovali zvláštní moc, a proto se v tento den udržovala řada zvyků a magických úkonů, které měly zajistit především bohatou úrodu, dobrou užitkovost domácích zvířat a také zdraví a štěstí rodiny. Štědrý den, vlastně spíš Štědrý večer je u nás znám již od čtrnáctého století a, jak název napovídá, je spojen s obdarováváním. S východem první hvězdy se usedalo ke štědrovečerní večeři. Podle tradice se mělo na stole objevit „devatero jídel“ od všeho, co se v roce urodilo. Na stole nesměly chybět chléb, vánočka, česnek a cibule. Na začátku hostiny se podávala vánoční oplatka s medem. Polévka bývala hrachová nebo čočková. Jako hlavní jídlo se dělal kroupový nákyp s houbami, v Podkrkonoší známý jako „hubník“, ve středních a jižních Čechách jako „Černý Kuba“. Dále si lidé pochutnávali na sušeném domácím ovoci – křížalách, sušených hruškách, švestkách a rozinkách: rozvařeným s kořením se říkalo „muzika“. Součástí večeře byla také čerstvá jablíčka a ořechy. Na závěr se podával čaj nebo punč s pečivem, tzn. s vánočkou, jinde se závinem a postupem času též s cukrovím. Je přirozené, že sváteční jídelníček měl řadu krajových a místních variant. Části večeře odnesli po jídle hospodář a hospodyně ke stromům, drůbeži a dobytku. Svůj díl dostaly i oheň a voda, aby neškodily.

Další průběh večera byl vyhrazen různým zvykům, hrám, nadělování, zpívání koled a hlavně zábavě mladých, kteří obvykle společenskou formou hádali svou budoucnost (lití olova, házení střevíce, vybírání polínek, pouštění ořechových skořápek se svíčkou po vodě,,).)

Večer obvykle zakončila cesta na půlnoční mši.

Anna Dobrá, 1.L

Adéla Š. a její ŠTĚDRÝ DEN

Každé ráno na Štědrý večer vstávám s velmi dobrou náladou. Je to můj nejoblíbenější den v roce. Ke snídani máme vždy vánočku s teplým kakaem a všude kolem panuje vánoční nálada. V televizi běží pohádky, které miluji ze všeho nejvíce. Stromeček máme každý rok umělý, takže ho zdobíme vždy už týden předem. K obědu jíme jen kuřecí vývar s nudlemi a po obědě se opět vrháme k televizi na můj oblíbený pohádkový maraton a ujídáme cukroví. Večeříme okolo osmnácté hodiny, kdy s maminkou smažíme řízky

a kapra, a společně s tatínkem protíráme stůl. Po večeři jdeme na menší procházku a pálíme prskavky jako každý rok. A jelikož už nejsem malá, tak po příchodu domů dáme dárečky pod stromeček a společně je rozbalujeme. Celý večer opět sledujeme pohádky a o půlnoci jdeme ještě na půlnoční mši, kde končí náš Štědrý den.

Adéla Šulcová, 2.A

Štědrý den Adély P.

Štědrý den je můj nejoblíbenější den v roce. Na Štědrý den vstávám s dobrou a slavnostní náladou. Po snídani, kterou máme s rodinou společnou, se připravíme na ozdobení stromečku. Nejhorší je, že tak jako každý rok musíme upravit kmen stromečku, protože je tlustější než otvor stojánku. Táta u toho vždy nadává, ale to už patří ke každoroční tradici. Většinou máme jedličku.

Ozdobování stromečku se věnuji já s mladší sestrou Terezou. Ne pokaždé se shodneme na barvě ozdob, ale nakonec je to moc hezký a přeplácáný stromek. V poledne poobědváme pouze polévku a podíváme se na pohádku, která je zrovna v nabídce v televizi.

Odpoledne jezdíme na procházku do lesa, aby nám utekl čas do večere. To máme rádi celá rodina a naštěstí nikdo není proti.

Po příjezdu z lesa se sestru pojídáme ovoce a cukroví a jsme nedočkavé, když začne vonět vůně štědrovečerní večere.

Ráda pomáhám prostřít stůl a vybírat si šaty ke stolu. Večeříme kolem osmnácté hodiny, ale to už je každý natěšený, jak maminka uvařila a jak bude chutnat bramborový salát.

Po večeři nás rodiče se sestrou posílají do pokoje čekat na Ježíška a my, když jsme velké, poctivě jdeme a čekáme. Už pár let víme, že ty dárečky, které najdeme pod stromečkem, tam dávají rodiče, ale baví nás to napětí stále. Když zazvoní zvoneček, tam vletíme ke stromečku a rozdáváme dárky a ta radost všech je pro mě nejvíc. Náš Štědrý večer trvá do dlouhých nočních hodin, povídáme si, rozkrojujeme jablka a užíváme si pohody.

Adéla Pluhařová, 2.A

Vánoce Elišky V.

Miluji Vánoce, je to čas, kdy jsem s rodinou a lidmi, které mám ráda a cítím se s nimi dobře, ale taky je to čas pro mě velmi citlivý. Doma peče cukroví převážně mamka, ale to by nebyly Vánoce, když by každá návštěva nepřivezla své cukroví na ochutnávku, takže nakonec doma máme nejvíce cukroví od ostatních. Mám rozvedené rodiče, takže mám svátky hodně roztahané a furt jsem někde. Na Štědrý den jsem doma u mamky, na poslední chvíli zabaluji ještě pár dáreků a u toho snídám kakao s cukrovím. K obědu máme hrachovou polévku, podíváme se na pár pohádek a pomalu se připravujeme na večeři. Po bramborovém salátu a řízku se vydáme na takovou malou procházku do ulice a vyhlížíme Ježíška, po chvíli jdeme zpět domů a tam na nás už čekají dárky. Předáváme si dárky přes sebe a rozbalujeme, do toho píšu tatškovi zprávu Šťastné a Veselé. Po osmé hodině vždy koukáme na pohádku. Druhý den ráno jedeme k dědovi a k rodičům mamčina přítele. 26. prosince jedeme k babičce, kde se skoro vždy sejdu já, brácha, tatška, teta, sestřenice a bratranec, všichni se svými drahými polovičkami a sestřenice už i s dvěma syny. Každý máme u babičky

rozdělené role na mytí nádobí, utírání, ochutnávání, roznášení obědů a já kromě pomáhání všem hraní si s malýma a donášení všeho, co babička potřebuje, zaujmu vždy první místo u stromečku. Rozdávám dárky a u toho rozbaluji své. Další den jedu k tatškovi a jdu ke koním, kde si děláme takové malé další Vánoce. Každý něco přineseme, rozdáme si dárky a grilujeme. Naposledy si dám večer ještě u táty trochu salátu a řízku a předám poslední dárky. Tím moje Vánoce končí. Ta vánoční nálada je úžasná. A vždy mi mamka vypráví, že když jsem byla malá, tak jsem seděla pod stromečkem a trhala čokoládové ozdoby a jedla je a pak jsem byla celá od čokolády.

Eliška Václavová, 2.A

Dobrý skutek

Tato akce je součástí projektu www.hrdaskola.cz

Ne každý má na Vánoce takové štěstí jako my.

Vymyslete ve třídě, sami za sebe, s kamarády, jak byste mohli společně udělat někomu ve svém okolí radost. Je na vás, komu a jak pomůžete. Budete to vy, kdo vykouzlí úsměv lidem, zvířátkům kolem nás.

Tipem je třeba sbírka pro psi útulek v Březně organizovaná městem Mladá Boleslav – více na [Vodítka, misky, stelivo, ale hlavně dobroty](#). [Boleslav pořádá sbírku pro útulek - Boleslavský deník \(denik.cz\)](#) nebo třeba během svátků zajít do lesa a donést něco zvířátkům

Podělte se s ostatními pomocí fotografií, příspěvku do dalšího čísla Občasníku a společně se můžeme zapojit do projektu Hrdá škola – Dobrý skutek - [Schools United](#)

Vánoce Lucie P.

Rozhodla jsem, že budu psát o našich Vánocích. Ačkoliv nemáme nějaké odlišné zvyky od ostatních rodin, pro mě jsou to jedinečné okamžiky. Vánoční přípravy u nás

začínají zdobením vánočního stromčeka, který už nějaký ten rok zdobím společně se svojí sestrou. Když jsem byla ještě malé dítě, tak jsem se 23. probudila a stromček už byl ozdobený a já myslela, že to přes noc ozdobil Ježíšek. Pravda byla taková že to byla ségra s mamkou, ale pro malé dítě zní rozhodně lépe ta varianta předtím. Postupem času se pro mě Štědrý den trochu mění. Čím jsem starší více pomáhám mamce s přípravami například letos mě nemine obalování řízků. Se sestrou toho přes den většinou moc nesníme to kvůli zlatém prasátku. Mezi zvyky které držíme

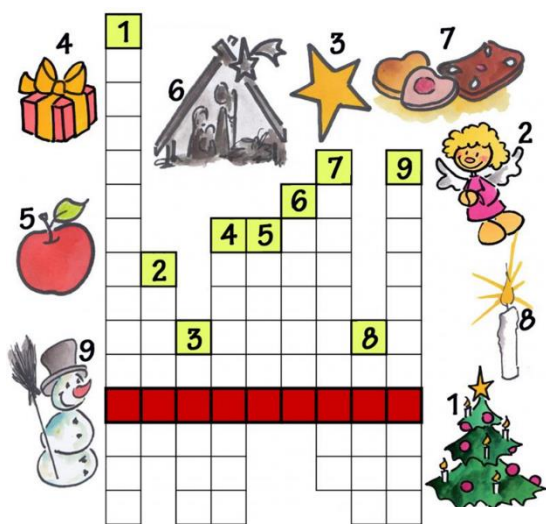
patří rozkrojení jablka, které se nám minulý rok moc rozkrojit nepovedlo, protože došlo k úrazu, ale náplast to spravila. Dále také pouštíme lodičky a po večeři chodím já společně se sestrou a dědou vyhlížet na chodbu k oknu Ježíška. Chodila s námi i babička, ale ta letos poprvé nemůže být mezi námi, proto budou pro nás letos Vánoce emotivnější než předtím. Před vyhlížením si dáme večeři, která se skládá z řízků a bramborového salátu a potom nás už čekají

dárky. Večer zakončujeme každoročně filmem Pelíšky, který mám s přibývajícím věkem čím dál víc ráda. No a tímto jsem se dostala ke konci našeho Štědrého dne.

Lucie Plchová, 2.A

Vánoční luštění s Pavlínou Podlipnou

MERRY CHRISTMAS
DECEMBER
SNOWMAN
SANTA CLAUS
DECORATION
CELEBRATIONS
SNOWFLAKES
MISTLETOE
PRESENTS
CHARITY
CANDLES
FROSTY

WINTER
ICY
MYRRH
ANGEL
HOPE
CAROL
STAR
TOYS
XMAS
TREE
BELLS
GIFT
WISH

MYSTERIOUS WORD:

Vánoce Mariany S.

Každou zimu se těším na prázdniny, ale nejzvláštnějším svátkem pro mě a mou rodinu jsou **Vánoce**. Pro mě tento svátek znamená Nový začátek. Nemůžu říct, že je to nový život, protože máme jen jeden, ale je to nová etapa v mém životě, která se rok do rok opakuje. Nové zkoušky, nové překážky, noví lidé, věci, ale i emoce a mnoho dalšího. Přechod do nového roku je plný nespočtu tradic a zvyků, které si každá rodina zachovává a šíří do dalších generací.

Vánoce pro mě znamenají i štěstí, protože jelikož jsem daleko od země, kde jsem se narodila, tento svátek schází u stolu celou moji rodinu a přátele. S maminkou připravujeme několik chutných pokrmů, které na Štědrý den pěkně vyskládáme na stůl. Plný stůl jídla pro nás znamená rok plný hojnosti. Nemáme tradiční jídlo, protože se každý rok snažíme připravovat nová jídla. Oblékáme se

do červených oblečení, abychom měli rok plný lásky a dobré nálady. Mám moc ráda Vánoce, kdy je venku krásná atmosféra ohňostrojů, různobarevných a všichni jsou

šťastní. Pro zemi, kde jsem se narodila, je nejoblíbenější **vánoční tradice Pluh** - kdy děti přicházejí do domovů s přáním zdraví, štěstí a dobré nálady a jako projev vděku dostávají sladkosti a peníze. Udělat prostor novému a nezůstat ve spojení s

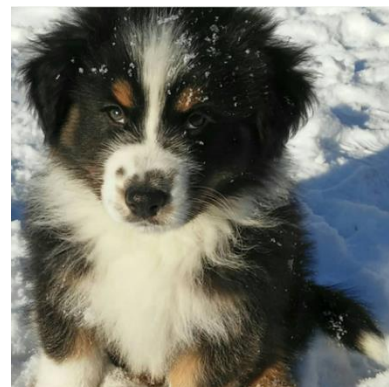
minulostí – to je význam přivítání Vánoc s radostí. Každý člen rodiny musí staré věci vyhodit a vytvořit tak místo pro nové věci.

Vánoce je významný svátek, musíme ho prožít s radostí, bez výčitek, musíme se rozloučit se starým rokem a přivítat rok nový s nadějí. Tento svátek sblížuje rodiny a přátele a spojuje je vřelou atmosférou večírků, které byste rádi vydrželi navždy.

Mariana Spinu, 2.A

Nejlepší dárek

Již několik dní před Vánoci se tetině fence narodila štěňata. A my jsme se na ně jeli podívat. Dlouho jsme přemlouvali tat'ku, že chceme psa, ale on nechtěl. Proto se naskytnutá událost jevila jako dokonalá příležitost, jak psa získat. Dlouhou dobu jsme tat'ku přemlouvali, až nakonec svolil. Několikrát jsme se jeli znovu podívat, a nakonec jsme si jednoho mezi ním a jeho sedmi bratry vybrali. Každý týden jsme se na něho jezdili dívat, ale vzít domů jsme si ho nemohli, protože byl ještě moc malý. Štěňata totiž musí zůstat nějakou dobu po narození s matkou. Vybrali jsme si pro něho jméno Charlie. Vždy, když jsme se na něho za týden přijeli podívat, bylo vidět, jak moc vyrostl. Už bylo po Vánocích, myslím že dvacátého šestého prosince a Charlie byl dost starý na to, abychom si ho mohli vzít domů. Když jsme přijeli domů a Charlieho vzali poprvé na naši zahradu, bylo na něm vidět, jak je vystrašený. Byl příliš malý na to, aby spal venku, anebo sám na chodbě. Několik nocí jsme se střídali v tom, kdo s ním bude spát. Dnes jsou Charliemu čtyři roky, ale pro mě a mou rodinu je stálo to malé a roztomilé štěňátko.

Petr Fidrmuc, 1.L

Vánoce Anety H.

Je 24. prosinec, všichni se těšíme na tento den. Cukroví už je upečené, řízky s kaprem nachystané, vše krásně připravené a vánočně ozdobené, stromeček už svítí v pokoji a je všude přítomná vánoční atmosféra.

Takhle si asi každý představuje Vánoce, ale bohužel né vždy to tak, je ráda bych se s vámi podělila o můj zážitek z minulých Vánoc, rodiče mám rozvedené už nějakou tu dobu a vždy když slavím u tatínka, tak mé Vánoce vypadají nějak takto.

Všude je nepořádek a jen řev, křičí se kde má co být, křičí se, jak se má kdo postavit a vyfotit a panika, to k Vánocům nepatří proto mám Vánoce u tatínka vždycky nerada, jediné, co mám na nich ráda tak to je asi cukroví a řízky se salátem od babičky.

Můj tatínek je veliký nervák a dost náročný puntičkář, na vše si potrpí, takže Vánoce s ním jsou velice záživný teror, raději se proto zavřu do svého pokoje a pustím si písničky nahlas, ať nemusím poslouchat to, jak řve na babičku, ať mu na nic nesahá, když je vše připravené a zavolá mě ať jdu dolů tak mám velikou trému a stres nechci s ním sedět u stolu potom řvu na moji babičku a potom co

nám zkasil vánoční náladu. Vždycky se hrozně těším, až vše dojím a až budou všechny fotky za mnou, pryč z toho stresu a nervů už jen překonat rozbalování dárků.

Rozbalování dárků je pro mě vůbec ta nejhrůzostrašnější věc na světě, já si vážím každé malé blbosti, ale můj tatínek bohužel ne. Má oči jen na mě upřené, takže cokoli mu přijde pod ruce, tak dá bohužel jen stranou a ani se na to nepodívá a řekne no jo to počká, raději si udělá 100 fotek mně, jak si rozbaluji dárky, než aby si rozbalil ten od nás.

Bohužel po rozbalování netrávíme už čas spolu, jde si lehnout a já s babičkou zůstanu sama na gauči, díváme se na pohádky a říkáme si zážitky co se mně přihodilo v mém světě a jí za války. Nakonec začínám usínat a jdeme si s babičkou lehnout do pokoje, strašně ráda s ní spím, spala jsem s ní už jako malá a vždy mi říkala pohádky a přikrývala, ale to její chrápání to mě děsilo.

Ráno se probudím a jedu k mamince a až tady si můžu oddechnout. A to jsou moje Vánoce.

Aneta Houfková, 2.A

Vánoce Barbory R.

Očekávaný Štědrý den je 24. prosince, je připravený krásně voňavý ozdobený stromeček, napečené cukroví, v troubě se peče vánoční kapr na štědrovečerní večeři. Ani nesmíme vynechat vánoční pohádky či koledy. Netrpělivost k Vánocům patří, hlavně pro děti tak k zábavě poslouží třeba krásná odpolední procházka čerstvě napadaným bílým sněhem nebo také si můžeme zahrát nějakou stolní rodinnou hru. Mně osobně nejvíce láká koukání se na vánoční pohádky sice je dávají každý rok, ale nikdy neomrzí. Nejlákavější jsou Pelíšky, S čerty nejsou žerty, Tři oříšky pro Popelku a Mrazík. Pomalu se už stmívá, venku se rozsvěcují vánoční světýlka a kručení v žaludku znamená, že je čas na štědrovečerní večeři, kapr s bramborovým salátem...rodiče si k večeři mohou dát víno nebo šampaňské pro děti je přichystaný ovocný džus či kofola, tím se děti určitě neurazí. Po dojedení štědrovečerní večeře se děti přesouvají k vánočnímu stromečku a čekají na to, kdy budou moci rozbalit dárky, které jim Ježíšek přinesl. Je krásné vidět jakou radost z toho děti mají. Teď už zbývá jen čas na společné klidné chvílky, ochutnávání vánočního cukroví a užívat si radosti z nových dárků.

Barbora Rejmanová, 2.A

Vánoce Adély B.

Vánoce jsou pro mě velmi důležitým svátkem jsou svátkem klidu, rodinné pohody a odpočinku, ale mně osobně přijde, že to u některých lidí nemá s klidem vůbec nic společného. Lidé do poslední chvíle zběsile běhají po obchodních centrech, předhánějí se kdo koupí lepší nebo dražší dárek a než se vůbec stihnou z tohoto transu ohlédnout, je po Vánocích.

Naše rodina takto Vánoce vůbec nevnímá, nevnímáme to jako svátky, které by závisely tolik na penězích či na jiných hmotných věcech. Vnímáme to jako krásný společně strávený čas, kterého si přes celý rok tolik neužijeme. S rodinou máme skvělí vztah. Mám úžasného tátu, skvělého bráchu, nejkrásnější a milující maminku a tři okouzující mazlíčky. O Vánočních svátcích tradičně napečeme snad tunu cukroví a doma vypijeme litry ovocného čaje, svařáku a kakaa. Mezi mé nejoblíbenější druhy cukroví patří určitě vanilkové rohlíčky a medovníkové koule, moje teta mě je minulý rok naučila a od té doby nepeču nic jiného. Vánoce jsou mé nejoblíbenější svátky v roce, a proto bych vám moc ráda povyprávěla jaký je můj nejkrásnější zážitek na Vánoční svátky.

Moje nejkrásnější Vánoce se odehrávají dva roky zpátky. Do Vánoc zbýval už jenom jeden den a já se probudila do provoněného pokoje skořicí a vanilkou.

Na stole horký čaj s medem a za oknem "bílé pláště" pokrýl vše, kam dohlédnu.

Napila jsem se teplého čaje, oblékla si svetr, tepláky a huňaté červené položky. Když jsem se oblíkala, slyšela jsem, že na mě mamka volá z kuchyně "Adélko! Snídaně!". Seběhla jsem dolů po schodech, a ještě, než si mě ostatní všimli, rozběhla jsem za rodiči a pořádně je objela, pozdravila bráchu a sedla si ke stolu. Každý rok máme k snídani vinné klobásy a tenhle rok nebyl výjimkou. Na mamku jsem se jen usmála, poděkovala pustila se do snídaně. Po snídani jsme s rodinou vyrazili na krátkou procházku do lesa, kde každý rok věšíme na stromečky různé druhy ovoce, aby měli zvířátka také Vánoce, tuhle tradici přivedl do rodiny můj dědeček a je pro mě dost důležitá. Jelikož maminka udělá jako vždy moc klobás tak jsme si je museli dát i k obědu, ne že by mi to vadilo, miluju vinné klobásy. Po obědě jsme se

šli koukat na vánoční pohádky a jakmile skončila moje nejoblíbenější zazvonil telefon a ozvali se v něm mně velmi známé hlasy kamarádů, Natálky a

Mirečka.

Vyzvedli mě před domem a zasněženou cestou jsme zamířili přímo na náměstí v našem městě kde měly být trhy. Čím blíže jsme se přiblížili k náměstí, tím více sílil zvuk koled, které na pódiu zpívaly malé děti. Vždy mě to zahřeje u srdíčka. Pamatuji si, jak jsem tam jako malá také stála a koukala na mou pyšnou maminku. V tu chvíli jsem se cítila neporazitelná. V nostalgické vzpomínání mě přerušil kamarád Mirek, který na mě pořvával přes celé náměstí, že jde koupit svařák. S radostí jsem přikývla. Samozřejmě svařák. byl bez alkoholu. Večer jsme pak společně strávili u mě doma, hráli deskové hry, poslouchali vánoční písničky, u toho si povídali a v jednom kuse se smáli.

Nebyly to moje nejkrásnější Vánoce kvůli dárkům, ale kvůli té magické atmosféře. Kvůli mým přátelům a mé rodině, za kterou jsem nesmírně vděčná.

Adéla Bišická, 2.A

Vánoční perníčky Denisy M.

Nastal už čas Vánoc a většina rodin začala určitě péct vánoční cukroví. Proto jsem se rozhodla, že se podělím o recept na nejlepší vánoční perníčky. Největší zábava je asi u vykrajování a zdobení, protože při zpracování těsta musí mít člověk docela trpělivost.

Na přípravu těsta budeme potřebovat:

400 g hladké mouky
140 g cukru moučka
1 lžička perníkového koření
1 lžička jedlé sody
50 g másla
2 vejce
1 žloutek na potřetí po upečení

Na bílkovou polevu budeme potřebovat:

1 bílek
10 lžic moučkového cukru
1 lžička citrónové šťávy
1 lžička škrobu

Postup přípravy:

1. Všechny suché přísady spolu smícháme v misce a mokré ingredience přidáme poté k tomu. Celou směs zpracujeme.
2. Když máme těsto hotové a je jako plastelína, zabalíme ho do mikrotenové fólie a necháme ho v lednici přes noc odležet.
3. Po odležení těsta si předehřejeme troubu na 160 °C a vyložíme plech pečicím papírem. Těsto vyválíme na pomoučeném vále cca na 0,5 cm výšku. Pomocí vykrajovátek si vykrajíme libovolné tvary, které budeme pokládat na vyložený plech.
4. Poté, co vložíme plech s perníčky do trouby, necháme je tam na 8 – 10 min. Ihned po vytažení z trouby, potřeme hotové perníčky rozšlehaným žloutkem (budou hezky lesklé). Necháme je vychladnout a můžeme zdobit.

Perníčky jsou hned měkké, takže nemusíme čekat na to, až změknou. Zamiluje si je každý, kdo má rád vánoční cukroví.

Denisa Malíková, 2.A

Mandlová kolečka V. O.

Ingredience: 180 g hladké mouky, 80 g moučkového cukru, 80 g mandlí, 140 g másla, 1 žloutek, vanilkový cukr, mandle na ozdobu, čokoládu na vaření

Krém:

1. varianta krému: 100 - 120 g mandlí, 120 g másla, a 140 g moučky (já to dělám podle chuti cukr moučka a u nás vítězí tato varianta krému)

2. varianta krému: 60 g kakaa, 140 g moučky, 1 velké vejce, 120 g másla

Postup: oloupeme a na jemnou nastroháme mandle. Potom ze všech ingrediencí vypracujeme hladké těsto, které necháme asi 30 minut odležet a pak z něho vykrajujeme kolečka. Pečeme je vhodně vyhřáté troubě.

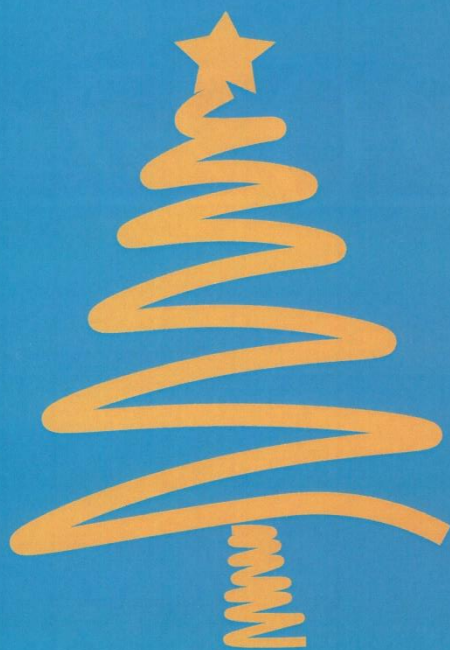
Krém vyšleháme z daných surovin podle chuti. Slepená kolečka zdobíme čokoládou a mandlí. Dobrou chuť!

Věra Ondráčková

Nezapomenutelná vánoční příhoda

Vánoce, které si budu pomatovat až do konce svého života. **Tento příběh** začíná tím, jak jsem chtěl pověsit prskavku na vánoční stromeček. Když jsem byl malý, tak jsem dostal takový nápad, pověsit zapálenou prskavku na stromeček. Když jsem ji tam dal, tak jsem byl šťastný, že tam prskavka drží. Ale co se nestalo? Z nenadání sklouzla z větve a spadla přímo na podlahu. Nevěděl jsem, co mám dělat. Nejdřív jsem se prskavku snažil sebrat, pak jsem se ji snažil uhasit, ale to také nešlo. Na konec si toho všimla máma a sebrala ji. Dostal jsem pořádně vyhubováno, že jsem to neměl dělat. Po prskavce na podlaze zůstalo černé vypálené kolečko.

Ale aby toho nebylo málo, tak se **k těmto Vánocům váže ještě jeden příběh**. Vždycky jsem chtěl domácího mazlíčka, především psa. Postupem času jsem si začal uvědomovat, že je to velká starost. Také rodiče nebyli úplně nakloněni tomu, abychom měli psa. Po nějaké době jsem přišel s nápadem, že bychom mohli udělat kompromis a mohli by mi koupit králíka. Rodiče se shodli na tom, že to není tak špatný nápad, a tak jsem asi 3 měsíce před Vánoci dostal králíka. A teď abychom se dostali k tomu, proč to vůbec říkám. Protože několik dní před Štědrým dnem jsem přinesl mého králíka do obývacího pokoje. Začal okusovat stromek, pod kterým byly už i zabalené dárky. My jsme si toho nějak nevšíмали, protože se nám nezdálo, že by dělal něco, co by neměl. A proč zas říkám tohle? To abyste pochopili, co se stalo. Když jsme si rozbalili dárky, tak se rodiče divili, proč je jejich dárek okousaný. Hned nám došlo, kdo to mohl udělat. Na tyto Vánoce si vždycky vzpomenu, když se podívám na obrázek, co jsem dal rodičům a vidím tam ukousnutý roh, nebo když se podívám na podlahu a vidím tam vypálené malé kolečko. Na tyto Vánoce fakt asi nikdy nezapomenu.

PF 2022

Radosné Vánoce a šťastný nový
rok přejí žáci a zaměstnanci
SOŠ a SOU Mladá Boleslav

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA
A STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ,
Mladá Boleslav, Jičínská 762

.... TO NEJLEPŠÍ NAKONEC A PODĚKOVÁNÍ

Jak se říká, „to nejlepší nakonec“. Občasník byl už uzavřený, když dorazila skvělá zpráva, tím se naplnilo rčení a Občasník se chce s Vámi o ni podělit. Co to bylo za zprávu?

Už 31 let pomáhá České televize potřebným prostřednictvím adventních koncertů vysílaných o adventních nedělích na ČT1 od 17:30 hodin. Sbírkou jsou podpořeny neziskové organizace, které svými projekty uspěly ve výběrovém řízení.

Na stříbrnou neděli 12.12.2021 (Vyšehrad, Kaňka, o. p. s.) zasedla před televizní

obrazovky naše patronka Marcela Ernestová a díky všem, kdo ji na danou akci přispěli, mohla poslat za školu částku **11.250 Kč**.

Všem Vám děkujeme za štědrost. Samozřejmě velký DÍK patří i Marcelce Ernestové, bez ní by se SOŠ a SOU, Mladá Boleslav na obrazovce ČT neobjevila.

Více o adventních koncertech se dozvíte na [Adventní koncerty České televize 2021 | Darujspravne.cz](#)

KRÁSNÉ VÁNOCE a ÚSPĚŠNÝ ROK 2022

přeje OBČASNÍK

